

ಚಿಮ್ಮನ ಮೋಜನ್ನು ಸವಿಯಿರಿ!

ನಿಲ್ಲಲು ಅದೃಷ್ಟದ 1001 ಬಹುಮಾನಗಳು!

ಕಾಣೆಯಾದ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

2	4	
?	64	24
2	96	80
48	4	20

ಚಿಮ್ಮನ ಮೋಜು

ಉತ್ಕರಣ ಕುರಿತು ಕೊಡೆಯ
ತಾರೀಖು: 13-4-1979

ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಕರಣವನ್ನು,
ಕ್ಯಾಡಬರಿಸ್ ಜಿಮ್ಮನ
ಮಾತು ಮಾರಿರುವುದು ಕೊಡು
(30 ಗ್ರಾಂ) ಪ್ಯಾಕೆಟ್
ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಕೊಡು.
ಮೊದಲ 1001 ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು
1979-80ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವಾರವೂ ಕೊಡು.
ಕೊಡೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ಯಾಕೆಟ್
ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ.

ಕೊಡೆಯನ್ನು ಉತ್ಕರಣವನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ
ಕೊಡೆಯ ಹೆಸರು ವಿಳಾಸವನ್ನು ಕ್ಯಾಡಬರಿಸ್ ಜಿಮ್ಮನ
ಮಾತು, ಬರೆಯಿರಿ —
ಅಕ್ಕಿ ಅಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ
ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ

ಈ ಪ್ಯಾಕೆಟ್
ಬಹುಮಾನ, 30 ಗ್ರಾಂ

"Fun with Gems", Dept No. 4-18
Post Box No. 56
Thane 400 801, Maharashtra.

ಚಾಕಲೇಟ್ ಉಳ್ಳ ಖಣ್ಣು ಖಣ್ಣು ಕ್ಯಾಡಬರಿಸ್ ಜಿಮ್ಮನ

CHAITRA-C-263 KAN

Statement about ownership of CHANDAMAMA (Kannada)
Rule 8 (Form VI), Newspapers (Central) Rules, 1956

1. <i>Place of Publication</i>	...	'CHANDAMAMA BUILDINGS' 2 & 3, Arcot Road Vadapalani, Madras-600 026
2. <i>Periodicity of Publication</i>	...	MONTHLY 1st of each calendar month
3. <i>Printer's Name</i>	...	B. V. REDDI
<i>Nationality</i>	...	INDIAN
<i>Address</i>	...	Prasad Process Pvt Limited 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani Madras-600 026
4. <i>Publisher's Name</i>	...	B. VISWANATHA REDDI
<i>Nationality</i>	...	INDIAN
<i>Address</i>	...	Chandamama Publications 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani Madras-600 026
5. <i>Editor's Name</i>	...	NAGI REDDI
<i>Nationality</i>	...	INDIAN
<i>Address</i>	...	'Chandamama Buildings' 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani Madras-600 026
6. <i>Name & Address of individuals who own the paper</i>	...	CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND Beneficiaries:
		1. B. V. HARISH
		2. B. V. NARESH
		3. B. V. L. ARATI
		4. B. L. NIRUPAMA
		5. B. V. SANJAY
		6. B. V. SHARATH
		7. B. L. SUNANDA
		8. B. N. RAJESH
		9. B. ARCHANA
		10. B. N. V. VISHNU PRASAD
		11. B. L. ARADHANA
		12. B. NAGI REDDI

All Minors—by Trustee:

M. UTTAMA REDDI, 9/3, V.O.C. Street, Madras-600 024

I, B. Viswanatha Reddi, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

1st March 1979

B. VISWANATHA REDDI
Signature of the Publisher

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಚಕ್ರ ಪಾಠ'

ಸಂಚಾಲಕರು: ನಾಗೇಂದ್ರ

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೈವವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇ ಸ್ಥಾನ ತಾಯಿಗೇ. ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನ ತಂದೆಗೆ. ಮಾತೃ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯ ಬಿಕ್ಕತಾ ಭಾವವೂ ಸಲಿಗೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು. ಏತೃ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಯ ಗೌರವಗಳ ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚು. ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಏತೃ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬೇಕು. ಮಾತೃ ಭಕ್ತಿ ಅಂತಃ ಸತ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಮಾತೃ ಭಕ್ತಿಗೆ ಗರುತ್ಮಂತನ ಕಥೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಓದುವಿರಂತೆ.

ಅ ಮ ರ ವಾ ನೆ

ಶೀಲಂ ಶೌಚಂ ಶಾಂತಿದಾರ್ಪಣೀಂ
ಮಧುರತಾ ಕುಲೇ ಜನ್ಮ
ನ ವಿರಾಜಂತಿ ಹಿ ಸರ್ವೇ
ವಿತ್ತವಿಹೀನಸ್ಯ ಪುರುಷಸ್ಯ

[ಶೀಲ, ಶೌಚ, ಸ್ವಾಮ, ದಯೆ, ಮಧುರ ಸ್ವಭಾವ, ಉತ್ತಮ ಕುಲ ಇವೆಲ್ಲಾ ಧನಹೀನನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸವು.]

ಸಂಪುಟ: ೬೨

ಮಾರ್ಚ್ '೭೯

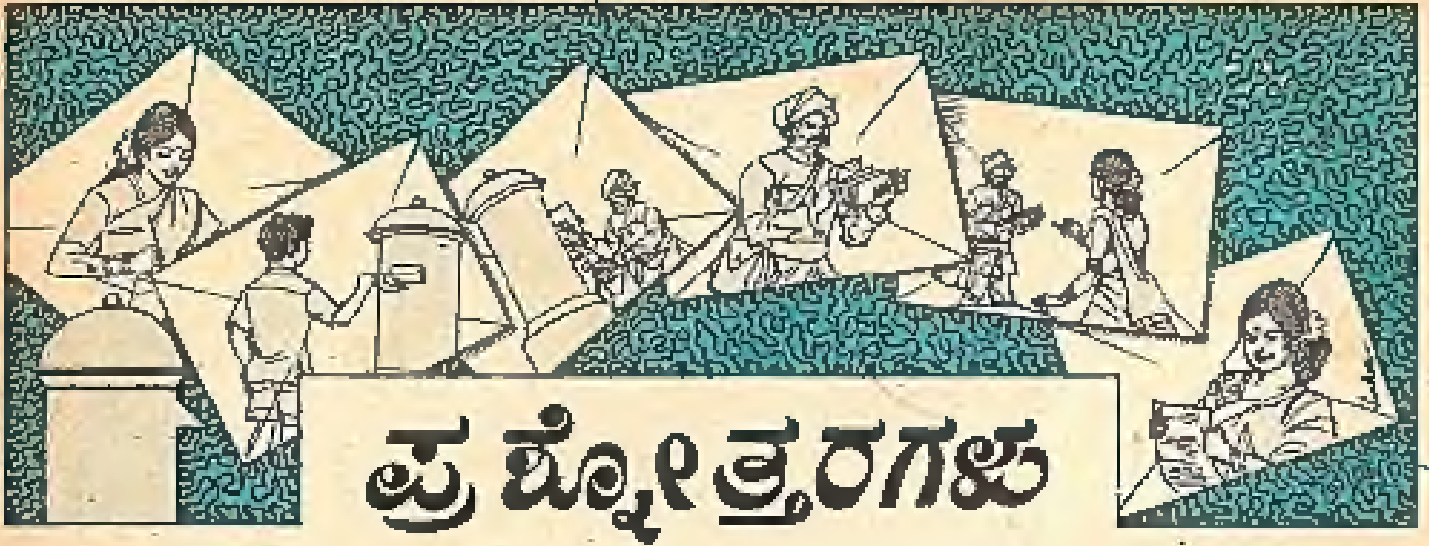
ಸಂಚಿಕೆ: ೩

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧-೨೫

11

ಪಾರ್ಷ್ವ ಚಂದ್ರಾ ರೂ. ೧೫-೦೦

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

೧. ಪದ್ಮನಾಭ ಭಟ್, ಕಾರ್ಕಳ (ದ. ಕನ್ನಡ)

ಪ್ರ: ಭೂಕಂಪಗಳು ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ಉ: ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾ ಕೊರಕಲುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಲವಾದ ಚಲನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಭೂಭಾಗ ದೊಳಗಿರುವ ಉಪ್ಪದಿಂದ ಶಿಲೆಗಳು ಕರಗುತ್ತವೆ. ಆ ದ್ರವಗಳು ಕೊರಕಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಹರಿಯುತ್ತ. ಭೂರಂಧ್ರಗಳಿಂದ, ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಮ್ಮಿ ವಿಧ್ವಂಸವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತಗಳು ಸಿಡಿದಾಗಿ ಒಂದು ದ್ವೀಪವೋ, ದ್ವೀಪದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವೋ ನಾಶವಾಗಬಹುದು. ಇಂತಹ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಊಹಿಸ ಬಹುದು. ಆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕೊರಕಲುಗಳು ಮೊಡ್ಡವಾಗುವುದೋ ಎದು ತಗ್ಗುಗಳಾಗುವುದೋ ನಡೆಯುವಾಗ ಭೂಕಂಪ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕೊರಕಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಭೂಕಂಪಗಳ ಫರಿತಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಭೂಮಿ ಕುಂಟುವುದಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಪನವು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಭೂಕಂಪವಾದರೆ ಕೆಲವು ಸಾವಿರ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಯಂತ್ರಗಳು ಅವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಲ್ಲವು.

೨. ಎಸ್. ಕಮಲಾರದ್ತಿ, ಪಲ್ಲಲಕುಪ್ಪಂ (ತಮಿಳುನಾಡು)

ಪ್ರ: ಬಸ್ಸು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿಯ ದೀಪದ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಂತೆಗಳು ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಬಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಅವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತವೆ ?

ಉ: ಬಸ್ಸಿನ ವೇಗವೂ ಬಸ್ಸಿನೊಂದಿಗಿರುವ ಗಾಳಿಯ ವೇಗವೂ ಹಾಂತೆಗಳಿಗೆ ತಲೆಬದಿ ಮೇಲೆ ಅವು ಬಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಲು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಗಂಟೆಗೆ ಅವೆಣ ಮೈಲುಗಳ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕದಲಲಾರನು. ಅದೇ ಮನುಷ್ಯರು ಎರಡುನಾಲ್ಕು ಅಮೈಲುದು ವೇಗದಿಂದ ಹೋಗ ಬಲ್ಲರಲ್ಲವೆ ? ಇನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿವಸ್ತುವೂ ಭೂಪ್ರಮಾಣದೊಂದಿಗೆ ಗಂಟೆಗೆ ಸಾವಿರ ಮೈಲಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕದಲಿಕೊಂಡಿದೆ, ಕ್ಷುಣ್ಣ ಮಣ್ಣು ಮರಗಳೊಂದಿಗೆ !

೩. ಲೀಲಾಶರಣ ಪಂಚಟ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಮಂಗಳಗಿರಿ (ಆಂಧ್ರ)

ಪ್ರ: ಮುನಿಗಳು ಹುಲಿ ಚರ್ಮ, ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ?

ಉ: ಮುನಿಗಳು ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುವವುಗಳನ್ನೇ ತಿನ್ನುವವರು. ಅವರಿಗೆ ನೂಲು, ನೇಯಿಗೆ ಟಾವೆ, ಮುಂತಾದ ಪರಿಶ್ರಮ ಸಾಧನಗಳಿಲ್ಲ. ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಕೊಂಡ ಮೃಗಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನೇ ಉಪಯುಕ್ತ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಒಂದು ದಶೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಬಟ್ಟೆಯಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿವನು ಅನೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಲಬ್ಧಪ್ರಕಾಶ

೬೮

ಪ್ರಣಯ ಕಲಹಗಳ ಕಥೆ

ನೆಂದಿದ ಮಹಾರಾಜನು ದೊಡ್ಡ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಿದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ಅವನಿಗೆ ಷಾದಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಹೋದರು. ಅವನ ಖ್ಯಾತಿ ಶರತ್ಕಾಲದ ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಂತೆ ನಿಷ್ಕಲಂಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಪುಂತ್ರಿಯಾದ ವರರುಚಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತನಾದ ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ವರರುಚಿಗೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಮಾತುಕತೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯ ಕಲಹ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಅವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯೇದರ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ರಾಜೀಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲಾಂ ಲಾಟಿ ನೋಡಿದನು. ಆದರಿದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಲು, ಕಡೆಗೆ ತುಂಬಾ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ, "ಪ್ರಿಯಳೇ, ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕೋಪ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಹೇಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ"

ಎಂದನು. ಅವಳು ಮಾತಾಡದೆ ಬಿಮ್ಮನೆ ಬೀಗಿ ಕೊಂಡಿರಲು, ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವಳು "ನೀವು ಕಲೆಬೋಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಯಾವಾಗಲಿವೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ವರರುಚಿ ಅವಳ ಅಭಿಲಾಷೆಯಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ ಅವಳ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಂದ ಮಹಾರಾಜನಿಗೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ನಡುವೆ ಏನೋ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತಾಗಿ ಪ್ರಣಯ ಕಲಹಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಪ್ರಿಯ ಪತ್ನಿಯ ಕೋಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನಂದನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

"ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಿಯಳೇ? ನಿನ್ನ ನಗು ಮುಖವನ್ನು ನೋಡದೆ ನಾನು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತುಕೂಡಾ ಬೇರಿಸಿರಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಓಡಿ ಯುತ್ತೇನೆ. ದಯೆ ತೋರಿಸಲಾರೆಯಾ?" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ನಂದರಾಜ.

“ಪ್ರಭೂ ! ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಹೇಳಬಾರದಂತಹ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತೇಯಿದೆಯವೈ ? ನಾವೇನೂ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಅಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಾವು ಅರಿಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ” ಎಂದನು. ನಂದರಾಜನು ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಕೋತಿ ಮೊಸಳೆಗೆ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ, “ಮೂರ್ಖ ಮೊಸಳೆಯೇ ! ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ಕೃಪ್ತವಡಿಸಿದುದರಿಂದ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಾನಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾದೆ. ಮೂರ್ಖನಾದುದರಿಂದ ಬಾಯಿಬಾರಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿರುವೆ. ಹೀಗೆ ಬಾಯಿಬಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ತ ಕೆತ್ತಗೂ ನಿನಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಿಲ್ಲ.” ಎಂದಿತು.

“ಅದು ಯಾವ ಕತ್ತೆ ? ಏನು ಕಥೆ ?” ಎಂದು ಮೊಸಳೆ ಕೇಳಿತು. ಆ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿತು ಕೋತಿ:

ಹುರಿಚವರ್ ಜೊಡೆದ ಕತ್ತೆಯ ಕಥೆ

ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಗಸರವನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೊಂದು ಕತ್ತೆಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಬಡವನಾದ ಅಗಸನು ಕತ್ತೆಯ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಲಾಗದೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಗಸನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದು ಹುರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಿತು: “ನನ್ನ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಹುರಿಯ ಚಮಗವನ್ನು ಹೊದಿದು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಕಾವಲುಗಾರರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಹುರಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೆದರಿ ಒಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆಯ ವೈರು ಮೇರು ಪುಷ್ಟಿವಡದು ಬಟ್ಟೆಗಳ

“ನನ್ನ ಆಸೆ ಈಡೇರಿಸಿರಿ ನೋಡುವಾ. ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿವಾಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯ ಹಾಗೆ ಸಕಲ ಸುತ್ತ ಇಲ್ಲಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ನನಗೆ ಸವಾರಿ ಕೊಡುವಿರಾ ?” ಎಂದಳು ನಂದನ ಪತ್ನಿ. ನಂದನು ಕೊಡಲೇ ಅವಳ ಆಸೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದನು.

ಮರುದಿನ ವರರುಚಿ ರಾಜನ ದರಬಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಗುಂಡುತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಂದರಾಜನು ಮುಗುಳುನಗುತ್ತ, ಅವನನ್ನು ಅವಹೇಳನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ, “ಓ ! ವರರುಚೀ, ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ ಯಾವುದೆಂದು ಕೂಡಾ ನೋಡದೆ ಹೀಗೆ ತಲೆಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡೆ ಯಲ್ಲಾ ! ಏನಿದು ?” ಎಂದನು. ಗೂಢಕಾರರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ವರರುಚಿಯ ತಲೆಬೋಳಾದುದರ ಕಾರಣ ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು.

ಅದೇ ರೀತಿ ನಂದರಾಜನ ಅಂತಃಪುರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ಆಗಲೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ವರರುಚಿ.

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೊಬೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊರುತ್ತದೆ." ಹೀಗೊಂದುಕೊಂಡು ಅವನು ಆ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿದು ತಂದು ತನ್ನ ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊದೆದು, ತನ್ನ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡನು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲದ ಕಾವಲುಗಾರರು ಆ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಲಿಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಹೆದರಿ ತಾವೇ ಓಡಿದರು. ಅದುದರಿಂದ ಕತ್ತೆ ಬೆಳಿಗ್ಗಿನ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಮೊದಲ ಬೆಳಿಗ್ಗಾಗುವಾಗ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ದಿನಾ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುತ್ತ ಬರಿತು ಗುಂಡು ಗುಂಡಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅದು ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮೇಯುವ ಹೆಣ್ಣು ಕತ್ತೆ ಓಡಿಸಿದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸೊಕ್ಕು ಕೆರಳಿ ತಾನು ಕೂಡಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರೈತರು ಅದು ಹುಲಿಚರ್ಮ ಹೊದಿದ ಕಳ್ಳಕತ್ತೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಿದರು.

ಕೋತಿ ಈ ಕತ್ತೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವಾಗ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನೀರಿನ ಪ್ರಾಣಿ ಮೊಸಳೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, "ಅಯ್ಯಾ, ಕರಾಳ ಮುಖಾ! ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ. ಆತ್ಮಾತುರದಿಂದ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ನೀನು ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿರಾಶೆಯಿಂದ, ಅಸೂಖಿಯಿಂದ ಅತ್ಯ ಹಕ್ಕಿಮಾಡಿಕೊಂಡಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕರಾಳಮುಖವು ದುಃಖದಿಂದ, "ಅಯ್ಯೋ! ನಾನು ಎಂತಹ ದುರ್ಭಾಗ್ಯದವನೋ! ಎಂಥಾ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ! ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆ ಮನೆಯೇ ಅಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಮನೆ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲದ ಮನೆ ಬರೇ ಬಂಜರನೇಲ, ಹೆಂಡತಿ

ವಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮರದ ದೊಡ್ಡಯ ಬುಡದಲ್ಲಾದರೂ ತುಂಬಾ ಅನಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಂಡತಿ ಇಲ್ಲದ ರಾಜ ಭವನವಾದರೂ ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಸಮಾನವೇ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಕೋತಿಯೊಂದಿಗೆ, "ಮಿತ್ರಾ! ನಾನು ನೀನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದಾ, ನನಗನ್ನು ಯಾವ ಆಶೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನೀಡಾ ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಬೆತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದು ಮೃಗ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ!" ಎಂದಿತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋತಿ, "ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ದಾಸನೆಂದೂ, ಅವಳು ಬೆರಳಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಡಿಸುವವಳೆಂದೂ ನನಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ನೀನು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ದೃಢಪಡಿಸಿದೆ. ಎರೋ ಮೂಢನೇ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುಃಖಿಸುವುದೆಂದರೇನು? ಅಂತಹ ಹೆಂಡತಿ ಹೋದುದನ್ನು ಹಬ್ಬವೆಂದು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ಹೆಂಡತಿ

ಯೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿಯೆಂಬುದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರದು. ಅಂಥವನನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಅಥವಾ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿಸಿಯೇ ದಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಹಾಳು ಗುಣದ ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ? ಅದು ಮಹಾಮೂರ್ಖತನ! ಬೇಡ ಬೇಡ!" ಎಂದಿತು.

"ಮಿತ್ರನೇ, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಜಮೇ. ಆದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದಾಯಿತು. ಮನೆ ಹಾಳು ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹವೂ ಹೋಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹಾಗೆ ನಾನು ಉಭಯ ಭ್ರಷ್ಟನಾದೆನು" ಎಂದಿತು ಮೊಸಳೆ.

"ಅವೇನು ಕಥೆ?" ಎಂದು ಕೋತಿ ಕೇಳಿತು. ಮೊಸಳೆ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿತು:

ರೈತನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಥೆ

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನು, ಊರಿಗೆ ದೂರ ವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿ ಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ರೈತನು ಪ್ರಾಯಮೀರಿದವನಾಗಿದ್ದನು. ಹೆಂಡತಿ ಚಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು ನವಳು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ಈಡಿಗೆ ಸರಿ ಹೋಗುವ ಯುವಕನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದ ದುಷ್ಟನೊಬ್ಬ. ಅವಳ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಒಂದು ದಿನ ಅವಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ, "ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಈಡು ಜೋಡಿಸಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಉಕ್ಕಿತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತು ಹೋದದ್ದು. ನಾನು ನನ್ನವರು ಎನ್ನಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ವಿಶಾಂಗಿ. ಈಗ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದೆ. ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟ ಎದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸು" ಎಂದನು.

ಅವಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ, "ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದರೆ ನನಗೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬಿಡ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಗಂಡ ವೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಧಂಡಿಯಾಗಿ ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನೂ ತರುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿರಬಹುದು" ಎಂದಳು.

"ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿಬ ಮೇಲೆ ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದುಬಿಡು" ಎಂದ ಆ ದುಷ್ಟ. ಅವಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ, ಆ ರಾತ್ರಿ ಗಂಡನು ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹಣ ವನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಕೇತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ ದುಷ್ಟನು ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟನು.

ಸ್ವರವರೀಕ್ಷೆ

ಪಟ್ಟು ತಪ್ಪು ಪರಾರಿಯಾದ ಬೇತಾಳವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರುವ ಪಟ್ಟುಗಾರ ರಾಜಾ ಕ್ರಿಮಿಕ್ರಮವು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾದುವ ಕವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಎಂದಿನಂತೆ ಮನೆಯವಾಗಿ ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಕವ ದೊಳಗೆ ಸೇರಿದ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ. "ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ಬೆಲೆಯನ್ನಾದರೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೋಡಿಕೋ. ನಿನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೂ ಪ್ರಮೆಗಕ್ಕೂ ಇರುವ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಯಾವುದಾದರೂ ಅಹಿತ ಶಕ್ತಿಗೇ ಬೆಲೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರೂ ಫಲಿತವು ಶೂನ್ಯವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ. ಸಂಗೀತ ಪ್ರಿಯನಾದ ಕಾಂತಿವರ್ಮನಂಬ ರಾಜನು ಪಡೆದ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ." ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳ ತೊಡಗಿತು: ವಸಂತದೇಶವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಾ ಕಾಂತಿವರ್ಮನು ಸಂಗೀತದ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಿಯ

ಬೇತಾಳಕಥೆಗಳು?

ವೃಕ್ಷವನು. ಅವನು ದಿನಾ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ವಿನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಆರೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಸಂಗೀತಗಾರನು ಇವನಿಗಾಗದು. ಒಂದು ದಿನ ಹಾಡಿದವನಿಂದ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಾಡಿಸಿ ಕೇಳಬಾರದು.

ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಯಾರ ಹಾಡು ಕೇಳಿದರೂ ಅವರ ಕಂಠಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಒಂದು ಲೋಪವಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡುವವನ ಕಂಠಸ್ವರವು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವನು. ಆದರೆ ಹುಡುಗ ಕಂಠಸ್ವರ ಎಷ್ಟು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವೆಂದು ಸಭಿಕರಿಗೂ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೂ ಆಪ್ತೇ! ಎಂಥ ಸುಶ್ರಾವ್ಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜನಿಗೆ ಏನೋ ಲೋಪವೇ ಕೋರಿ ಅತ್ಯಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ದಿನಾ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಹೊಸ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರು

ಒಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೆಲವರ ಕಂಠಸ್ವರವು ಕರ್ಕಶವಾಗಿದ್ದು ರಾಜನನ್ನು ಸಭಿಕರನ್ನೂ ಬಾಧಿಸಿತ್ತು. ಆದರೂ ರಾಜನು ಸಂಗೀತದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಿಡಲಾಗದೆ ಹೋದನು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಾಂತಿವರ್ಮನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿ ಕಾಣಿಸಿ. "ಎಲೈ ಕಾಂತಿವರ್ಮ ಮಹೀಪಾಲಕೇ, ನಿನ್ನ ಸಂಗೀತಾರಾಧನೆಯಿಂದ ನೀನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತನಾದನು. ನೀನು ರಕ್ಷಣಾ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರುವ ವೀಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅದರ ಉಪಯೋಗವೇನೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಇವರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರಾದರೂ ಹಾಡಿದರೆ ಅವರ ಕಂಠಸ್ವರವು ತೆಗೆದೆ ಎಂದು ಅದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲ, ಹಾಡಿದವರು ತಮ್ಮ ಕಂಠಸ್ವರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವುದಯುಕ್ತಾರ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದಳು.

ನಿಶ್ಚಯವೆಂದದ್ದೆ ದೇವಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ನೆನೆದನು. ಅದು ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಸುಳಿಯಿತು. ಸಂದೇಹ ನಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ನೋಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಸರಸ್ವತೀದೇವಿ ಹೇಳಿದ ರಕ್ಷಣಾ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಲ್ಲದ ಮರವು ಬೇಗನೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿ ವೀಣೆಯೊಂದು ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆ ಕೈಯಿಗೂ ಸಂತೋಷವೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಆಯಿತು ರಾಜನಿಗೆ.

ಅವನು ಆ ವೀಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ತಂದು, ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಸಂಗೀತದ ಸಭೆ ನಡೆಯುವ ಜಾವದಿಯ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ದಿನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಾಜನ ಸುಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲು ಬಂದವನಿಗೆ,

ಮೊದಲು ಆ ವಿಗಳೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಡು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ವಿಣೆ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಹೇಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ರೂಪ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕುತೂಹಲವಿರುವುದು. ಭಯವನ್ನೂ ಹೊರಡಿಸುವ ವಿಣೆಯೆಂದು !

ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಆರ್ಥ ಮಾಡದೆಯೇ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆಯೇ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ಸಂಗೀತಗಾರನು ಹಾಡಿದನು.

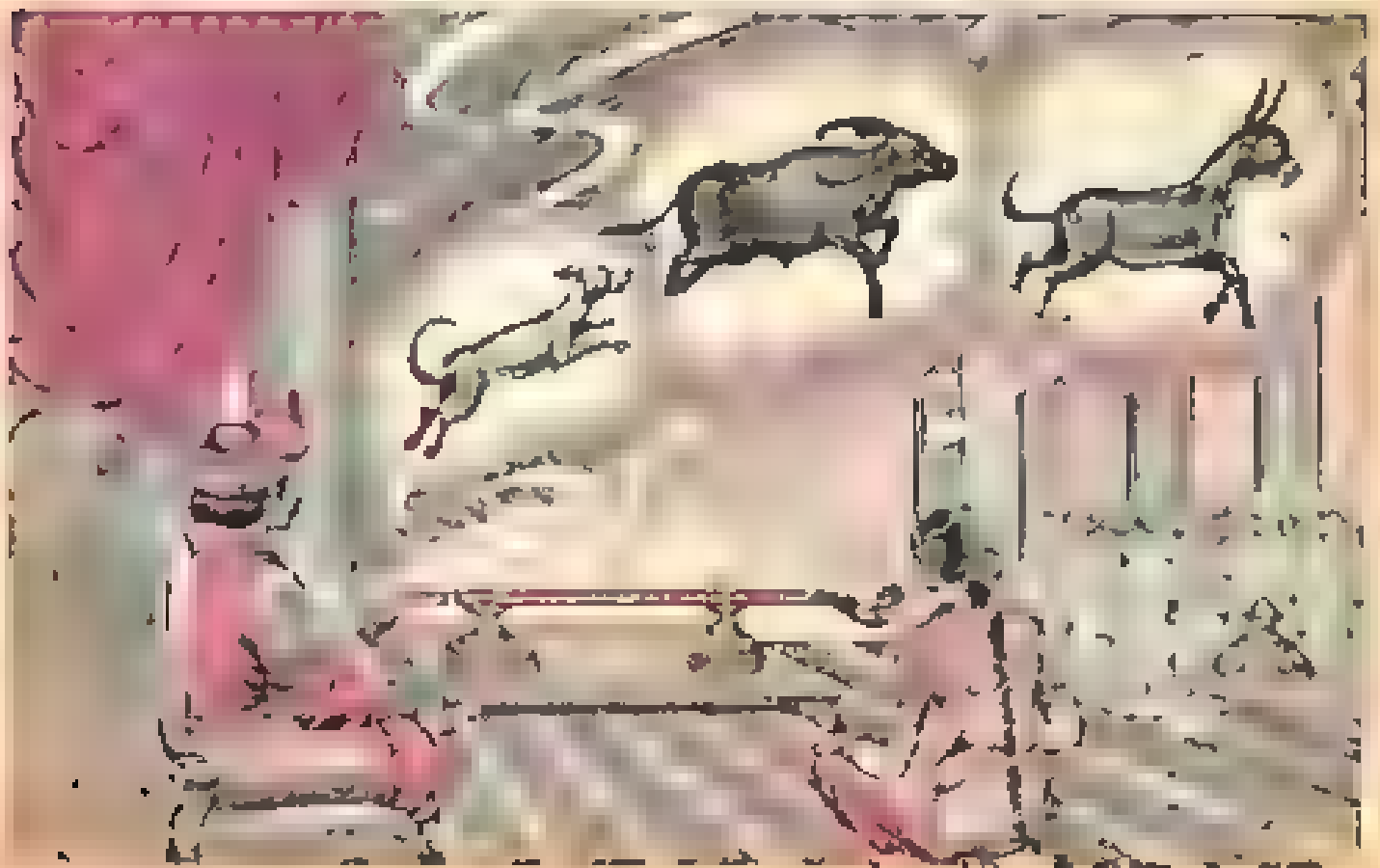
ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಣೆ, "ಗಾರ್ಡ್‌ಫುಸರ್" ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಗಾಯನವು ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಂಭವಿಸಿದ ಒಂದು ಹೊರಡನು.

ಇದು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಸಂಗೀತವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಣೆಗೆ ಹೆದರಿ ಸಂಗೀತಕಾರನಿಗೆ "ದೇವನು ಸುಖಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು"

ಆದರೆ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನ ಸಾಸಕಳಾಕೋವಿದನೆಂದು ಬಿರುದಾಂಕಿತನಾದವನೊಬ್ಬನು ಒಂದು ವಿಗಳೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾಡಿದನು. ಅವನು ಹಾಡುವುದನ್ನು ನೆರೆಯ ಕೂಡಲೇ ವಿಣೆ "ಮುಖವಾಸರ" ಎಂದಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಗಾಯನವು ಕೋಗವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಕೂಗುತ್ತಾ ಓಡಿ ಹೋದನು.

ಅದರ ಮರುದಿನ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ವಿಗಳೆಯನ್ನು ತುಗ್ಗಿಸಿ ಅಕ್ಷೇಪಗವಾರದೊಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಹಾಡಿದನು. ಈ ಗಾಯನವು ವಿಣೆಯಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊರಟಿತು. ವರುಕ್ಷಣ ಆ ಸಂಗೀತಗಾರನು ಸುಖವು ರೂಪ ತಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಂಭವಿಸಿದ ಒಂದು ಹೊರಡನು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕೆಲಕಂಠಿಗೆ ದುಃಖಾಂವಿತಳಾದಳು. ಈ ಸಾರಿ ಅವಳು ವಿಗಳೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಹಾಡಿದಳು. ಅವಳ ಕಂಠದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರವಾಗಿದ್ದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆಕೆಯು ಅವಳು ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ

ಮೇಲೆ ನೀತಿ, "ಕೋಕಿಲಸ್ವರ" ಎಂದು ಹೇಳಿತು ಕೂಡಲೇ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕೋಗಿಲೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕುಹೂ ಕುಹೂ ಕೂಗುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದ ತುರಸ್ತೆ ಹಾರಿ ಹೋದಳು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವೀಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಧಿಕ್ಕಾಧಿಕ್ಕ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು ಆಗಲೂ ರಾಜನ ಕೋಪವು ಶಾಂತವಾಗದೆ ಆ ವೀಣೆಯ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಒಂದಿ ಮಾಡಿಹಾಕಿದರು. ಆ ಕೂಡಲೇ ವೀಣೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ರೂಪ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಮೊದಲಿನ ರೂಪಗಳೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿವೆ.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ, ಇದೇನು ವಿಪರೀತ! ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ವೀಣೆಯಿಂದ ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ಕಂಚಿತ್ತು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದುದರ ಮೇಲೆ ಎಥ ವಿಪರೀತ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟಿತು? ಈ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು. "ಕಾಂತಿ ವರ್ಮನು ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯನೆಂದು ಹೇಳಲು ಯಾವ

ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲ ಅವನ ಸಂಗೀತ ಲೋಲುವತೆ ಯೆಂಬುದು ಒಂದು ವ್ಯಸನವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಮದ್ಯ ಸೇವನೆಯ ವ್ಯಸನ ಹಿಡಿದವನು ಅದನ್ನು ಕುಡಿದುಬಿಡುವ ಹಾಗೆ. ಕಾಂತಿವರ್ಮನು ಹಾಡು ತ್ರೇನೆಂದು ಬಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಂದ ಹಾಡು ಹೇಳಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿನೋ ಕೊರತೆ ಇದೆಯೆಂದ ಕೊಂಡು ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯ ನಾದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ಕಡೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊೞಿ ಆ ವೀಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಕಂಠ ಮಾಧರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಗಮಿಸಲು ರಸಜ್ಞನ ಕಿವಿಗೀತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನಿಲ್ಲ ಹಾಡಿ ನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರಾವ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಳಿದುಲು ಕೃತ್ರಿಮ ಸಾಧನಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ವಿಪರೀತಗಳಿಂದ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಕಾಂತಿವರ್ಮನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದು ವರಿಂದಲೇ ವೀಣೆಯಿಂದಾದ ಅನಾಹುತ ಸಂಯಾಯಿತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯ ಕೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯವೆಂದೂ, ಸರಸ್ವತೀದೇವಿ ನಿಜರ್ತನ ಮಾಡಿಸಿದಳು."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿತು,

ಸ್ವರ್ಗಮೃಗ

ಪ್ರೆರಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವವನಾದ ಚಿನ್ನವ್ವನು ಮಂಗಳಪುರವೆಂಬ ಊರನ್ನು ಸಂವಿರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ದೃಶ್ಯವು ಕಂಡಿತು. ಊರ ಹೊರಗಿರುವ ಗದ್ದೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೈರುಗಳ ಜಾಡೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಒಣಗಿ ಒಡಕುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವು. ಒಂದೆರಡು ಗದ್ದೆಗಳ ಪೈರುಗಳು ಒಣಗಿ ನೆಲಕ್ಕೂರಗಿದ್ದವು. ಆ ಗದ್ದೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಂಡು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಮಾತ್ರ, ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಅದರಾಚೆಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಹೊಲಗಳು ಹಸಿರಾಗಿ ಕಳೆಗೊಂಡು ಬೆಳಗುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಇನ್ನೊಂದು ವಿವರೀತ ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮಾವು, ಹುಣಸೆ ಮೊದಲಾದ ಮರಗಳಿಗೆ ಓಳಿ ತೆಗೆದು ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರು ನೀರು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇನು! ಈ ಊರಿನವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಸಂಯಾಗಿಲ್ಲವೇ? "ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಚಿನ್ನವ್ವನು. ಆಚೆ ಕಡೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿಯೆ ದಳುಪ್ಪರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. "ನನ್ನ ಸಂದೇಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಹರಿಸುವಿರಾ" ಎಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗಿ ಒಡೆದು

ಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ" ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ನೀರಿರುವಾಗ ಆ ಗದ್ದೆಗಳೆಲ್ಲ ಒಣಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಎಂಥ ಶಾಪ ಹಿಡಿಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಆ ಒಣಕಲು ಗದ್ದೆಗಳು ನಮ್ಮವೇ, ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ನಮ್ಮ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತ್ತು ಹೇಳಿ? ಕೆರೆ ಜಮೀನುದಾರರದು. ಗದ್ದೆಗಳು ನಮ್ಮದು. ಆ ಮಾವು, ಹಲಸು ಮರಗಳ ತೋಟವೂ ಜಮೀನುದಾರರದು. ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಚಾರಕ್ಕೆ?" ಎಂದರು ರೈತರು.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ಚಿನ್ನವ್ವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪಬಂದಿತು. "ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಮೂರ್ಖರೇನು? ಕೆರೆ ಜಮೀನುದಾರರ ದಾದರೇನಾಯಿತು? ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬುವ ನೀರನ್ನು ಅವರ ತಾತ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನಂತೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಚಿನ್ನವ್ವ.

"ಜಮೀನುದಾರರ ತಾತ ಮಹಾನುಭಾವರಯ್ಯ ಅವರು ಮಹಾದಾನಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳು

ನಿಜದ ಮೇಲೆಯೇ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಇಳು ಹಾಯಿಸುವವರೂ, ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ವಾಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಗದ್ದೆಗಳು ಮಾಗಿಹೋದರೂ ನೋಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನಿರುವರು. ಆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಾದ್ವಾರದ ಮಗ ಐಚಾರೂಪತಾದ್ವಾರರು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಬಿಳಿದ ನೀರನ್ನು ನಾವು ಹಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಮೇಲೆ ಈಗಿನ ಪರಿಧ್ವಂಸವಲ್ಲಾ, ಆ ರಾಜಾರಾಂರ ಮಗ, ನೀವೇ ಕೊಡದಿರಲ್ಲ? ಒಂದು ಬೊಟ್ಟು ನೀರು ನಾವು ಮುಟ್ಟಬಾರದಂತೆ! ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಬಡವ ರಾದ ನಾವು ಕೆಲ ತೊಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ದಾಗಿದೆ. ಸಮ್ಭಂಧವರ ಬದುಕು ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆ ಯಾಗಿದೆ" ಎಂದರು ರೈತರು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಇದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಲ ಹುಲ್ಲು ತು ಎರಡು ದಿನ ಆ "ನೀರಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಜಮೀನುದಾರ

ರನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಜಮೀನುದಾರರ ಆ ಬಗೆಯ ಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾರಣವೆಂದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇಂಗಿತ ಪ್ಲಾನ ಕಡಮೆ ಬಡಜನರು ಉಭಗಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿ ಕೂಡದೆ. ಒ ಮೂರ್ಛ ಹೂ. ನಯ ದಿಂದರೂ ಭಯದಿಂದಲೂ ಜಮೀನುದಾರರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒದಗಾವಣೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನು ಅಂದುಕೊಂಡನು.

ತನ್ನ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ರೈತರು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೋನೋ ಎಂಬ ಅನು ಮಾನದಿಂದ ಜಮೀನುದಾರರು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಮೇಲೆ ಸಿಟಿಯುತ್ತ ಹುಲಾಗಿರುವ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತ ಹೋಗುವುದು ವಾಡಿಕೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಜಮೀನುದಾರರು ಹಾಗೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡುಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನು ಕಾವಾಯಿ ಪ್ರದ್ವ ಗದ್ದೆ ಮೀಸೆಗಳಿಂದ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತಿ ಮೂೆಯೋದಿಗೆ, ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಮುಟ್ಟ ನೀರಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುಂಡು ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ತೆಗೆದು ಎರಗಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆರೆಗೆ ಚಿಲ್ಲುತ್, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅದನು ಮಾಡುವ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಎಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತಾಗರೂ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಕನ್ನಾಸಿ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕೆರೆಗೆ ಚಿಲ್ಲುವ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಜಮೀನುದಾರರು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕುತೂಹಲಿಂದ ತುಸು ಪರಿಹಾಸವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ, "ಏನು ಕೆಲಸ ಇದು ಸನ್ನಾಸಿ? ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಇದೇನು ಅದನ್ನೇ ತಪಸ್ಸೋ? ಕ್ರಿಯೆಯೋ ಕರ್ಮವೋ? ಸ್ನಾನವೋ ವರೂ ಮುತ್ತು ನೀರಿಗೆ ಬಿತ್ತಲು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಸನ್ಮಾಸಿತ ಕಿರುನಗುತ್ತ, “ಹೌದಯ್ಯಾ ಹೌದು. ಒಂದು ತಂಬಿಗೆ-ಒಂದೇ ಒಂದು ತಂಬಿಗೆ ಹೊಸ ನೀರಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಈ ಕಿರೆಯಲ್ಲಿ ಒಕಳ ಬಾಗವೆಲ್ಲಾ ಹಳೆಯದೇ ನೀರು. ಆ ರೋಕದಿಂದ ಕಪ್ಪುಪಟ್ಟು ನಡೆಯ ಬಂದ ನನ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲಾ ಪೃಥಾ ಆಗಿಹೋಯಿತು ಎಕೆಂದರೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಬ್ಬ ವಾಹಿನಿಯನ್ನು ಈ ಕಿರೆಯ ಹೊಸ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಈ ಕಿರೆಯದೇ ಬೇಕೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ವಾಪ! ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಹೊಸ ನೀರು!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗು ಮಂತೆ ನಟಿಸಿದನು.

ಜಮೀನುದಾರರ ಒತ್ತಡಹಲವು ಎನೋ ಗಾಬರಿಗೆ ತಿರುಗಿತು ಅವರ ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಸನ್ಮಾಸಿತ ಅದ್ದು ನಿಂತು, “ಅಯ್ಯಾ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ನೇತಾಡುವುದೆಂದ ರೇನು? ಹೊಸ ನೀರು ಅಂದರೇನು? ಆ ರೋಕ ವೆಂದರೆ ಏನದು? ಆ ವಾಹಿನಿ ಈ ಕಿರೆಯ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ದಯವಿಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು,” ಎಂದರು ಕೈಮುಗಿದು.

ಅದಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಸನ್ಮಾಸಿತ, “ಅದರಲ್ಲೇನೂ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲವಯ್ಯಾ ನಾನು ಪರಯೋಕವಾಸಿ ಯಾದವನು. ಈ ಕಿರೆಯ ಯಜಮಾನ ರಾಜಾರಾಂ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಅತ್ತ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲ, ಇತ್ತ ಸರಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತ ಒತ್ತಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಕಂದೆ ರಾವು ಬಹಾದ್ದೂರರು ತನ್ನ ಮಗನ ಗಾಂಧೀಗೆ ಚುನಿಸುತ್ತ ಈ ಕಿರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೊಸ ನೀರು ಒಂದು ತಂಬಿಗೆ ತುಂಬಿ ತರುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಾಹಿನಿ ಮೇಲೆ ಈ ನೀರನ್ನು ಚೆಲ್ಲಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ದೇವತೆಗಳ ಅನುಮತಿ ಯಾಗಿದೆ. ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭೂಮಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಮನುಷ್ಯ ದುವ ತಾಳದೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕಿರೆಯ ಯಜಮಾನ ಈಗಿನ ಜಮೀನುದಾರ ಮಹಾ ವಾಹಿನಿ ತಿರುಗುತ್ತಾನಲ್ಲ! ಅತ್ತ ಕಡೆಯ ಹೊಲ ಗಡೆಗಳು ಒಣಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಳೆದ ಬಾರಿ ಬಿತ್ತ ನೆಲೆಲ್ಲಾ ಕುಸುಕುತ್ತಿತ್ತೊಂದು ಬೇದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಈ ವಾಹಿನಿ ಗತಿ ಇನ್ನೇನು ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುವುದೋ ನನ್ನಂಥ ದೂತರಿಗೇನು ಗೊತ್ತು! ನಮ್ಮೊಡೆಯ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೇ ಗೊತ್ತು! ಮಳೆ ಸುರಿಸುವ ಮಹಾನುಭಾವ ಅವನು ತನ್ನೇ! ನಾನು ಕೇವಲ ಅವನು ಹೇಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು!” ಎಂದನು. ಜಮೀನುದಾರರು ಭಯದಿಂದ ನಡೆದರು, “ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಕಿರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವಿದೆಯೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

“ಇದರ ಮಹತ್ವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ನಮಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಮೇಲುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯ

ವರ್ವತಗಳಿಂದ ಬರುವ ಗಂಗೆಯೇ ಮೊದಲಾದ
ವಹಿತ್, ಜಲಗಳವೆ ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸತ್ಯಹೋದ
ಇಬ್ಬರು ಜಮೀನು. ದಾರರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳು ಈ
ನೀರನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ರಾವುಬಹಾದ್ದೂರರ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದರ ನೀರು ಎಲ್ಲಾ ರೈತರ ಹೊಲ ಗದ್ದೆ
ಗಳಿಗೂ ಪರಿದುಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯಜಲವೆನಿಸಿತು. ಅವರು
ಮೊದಲು ಇತರರ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನೀರುಗಸಿ ಆ ಮೇಲೆ
ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಪುಸುಟ್ಟಿದ್ದರು.
ತನ್ನ ಗದ್ದೆಗಳು ಒಣಗಿಹೋದರೂ ಇತರರ ಪೈರು
ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಗುಣ ಅವರು.
ಬದುಕಿದಪ್ಪುಕಾಲ ಧರ್ಮದಾತರೆಂದು ಖ್ಯಾತರಾಗಿ
ಸತ್ಯ, ನೇರಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿದರು. ಅವರ ಮಗ
ರಾಜಾರಾಂ ಒಹಾದ್ದೂರ್ ಸ್ವಾರ್ಥವರರು ತನ್ನ
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಇತರರಿಗೆ ಇಡ್ಡಾ
ದನ್ನು ಒಡಿಸುವ ಗುಣದವರು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ
ಅವರು ಅಕ್ಕ, ಕೃಷ್ಣಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ ಇತ್ತ ನರಕ್ಕೂ
ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾವು
ಒಹಾದ್ದೂರರು ಉತ್ತಮರು ರಾಜಾರಾಂ ಒಹಾ
ದ್ದೂರರು ಮಧ್ಯಮರು. ಈಗ ಇರುವವರು
ಅಧರ್ಮರೇ ಸರಿ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ !
ಇವರ ಗತಿ ಸೀದಾ ನರಕವೇ ಆಗಿರಬಹುದು”
ಎಂದನು ಚನ್ನಪ್ಪ ಸನ್ಮಾಸಿ. ಕೂಡಲೆ ಜಮೀನು

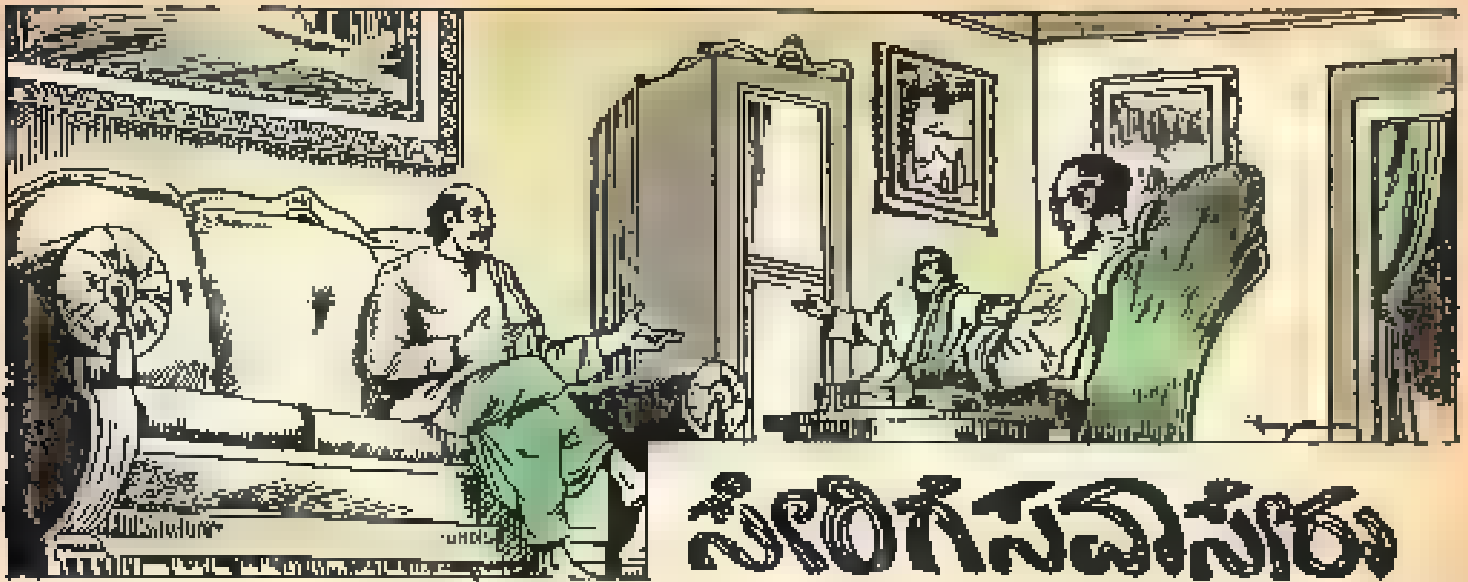
ದಾರರು ಚನ್ನಪ್ಪ ಸನ್ಮಾಸಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು. “ಆ
ಅಧರ್ಮನು ನಾನೇ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವೇನೇನಾದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು
ಹೇಳಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಚನ್ನಪ್ಪನು ಬಾಗಿ ಜಮೀನುದಾರರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ,
“ಹೆದರಬೇಡಿ! ಪಾಪ ಭೀತಿ ಇದ್ದರೆ ಪುಣ್ಯ ತನ್ನಂತೆ
ಬರುತ್ತದೆ ನಿಮಗಿನ್ನೂ ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಅಯ್ಯಪ್ಪ
ವಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು
ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಕೂಡಾ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಬಹುದು. ಈಗ ನೋಡಿದಿರಾ, ನಿಮ್ಮ ತಾತ
ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ
ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಅವರನ್ನು
ನರಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ
ಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ
ತಂದೆಗೂ ವಿಮೋಚನವಿಲ್ಲ ಆಗಿ ಹೋದದ್ದನ್ನು
ಮರೆತು ಬಿಡಿರಿ. ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಕೆರೆಯ
ನೀರನ್ನು ಬೇರೆ ರೈತರ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಬಿಡಿರಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ
ಸಾಧ್ಯವಾದಪ್ಪು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಬೆಳೆಗಳೂ
ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರಿ.” ಎಂದನು.

ಆಮೇಲೆ ಆ ಜಮೀನುದಾರರು ಧರ್ಮಾತ್ಮರೆಂದು
ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. ಅವರ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದರ್ಶಪೂ
ಹೊಸ ನೀರೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಪೀರಿಗೆಸವಿಸೇರು

ಗೌರಾವರ ಎಂಬ ಕೂರಿಸಲ್ಲಿ ಗೌರಿರಾಜನೆಂಬ ಗೃಹಸ್ಥನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ವೆಂಕಟೇಶನೆಂದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಶೋಭನಾದ್ರಿ ಎಂಬವನು.

ಗೌರಿರಾಜನು ಧನವಂತನಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ವೆಂಕಟೇಶನೂ ಶೋಭನಾದ್ರಿಯೂ ಅವನೊಡನೆ ಕುಂಬ ಸ್ನೇಹವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹಿತಚಿಂತಕರಂತೆ ಗೌರಿರಾಜನಿಗೆ ಆಗಾಗ ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ, "ನಿಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬೆಟ್ಟಗೇಯೋಳಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಏನು ಲಾಭವಿದೆ ಹೇಳಿ? ಅದನ್ನು ಮೂಲಧನವಾಗಿ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಕೂವಾಯಿಗೆ ಹತ್ತು ಕೂವಾಯಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಲಾಭವಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ" ಎಂದರು.

"ನನಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಅದರ ಅನುಭವವೂ ನನಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಗೌರಿರಾಜ.

"ನೀವು ಮೂಲಧನ ಮಾಡ್ತ, ಹಾಕಿರಿ. ವ್ಯಾಪಾರ ವೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು ವೆಂಕಟೇಶನೂ ಶೋಭನಾದ್ರಿಯೂ

ಅದರಂತೆ ಗೌರಿರಾಜನ ಧನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ನಂದಿ ಗೌರಿರಾಜನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಅವರು ಸುಳ್ಳು ಲೆಕ್ಕ ತೋರಿಸಿ, ಅಸಲನ್ನೂ ಲಾಭವನ್ನೂ ಅವಹರಿಸಿ ಗೌರಿರಾಜನನ್ನು ದಿವಾಳಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅವರು ತನ್ನ ಧನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಹರಿಸಿ ತರಾ ಬಿಡ್ಬೆದು ಸಾವಿರ ಕೂವಾಯಿಯನ್ನು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಬ್ಬಕಡೆಗೆವ್ವೆ: ಗೌರಿರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಶಿಥಿಲರೂ ಅವನು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಅವಕೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿರಿಲ್ಲ. ಎಂದಿನಂತೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದಲೇ ಮೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಗೌರಿರಾಜನಿಗೆ ಏನೋ ರೋಗ ಬಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದನು. ಇವನು ತಾನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬದುಕಲಾರೆನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು ಮುಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೊದಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ಅವನು ಶೋಭನಾದ್ರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಗೌರಿರಾಜನು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು

ಮಗುವೂ ಮಣ್ಣೇ ಆಗುತ್ತೆ ಎಂಬ ಸಾಮತಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ಈಗ ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋದರೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾವಿರ, ಸಾವಿರದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಮಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಮನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದೊಂದು ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಗಿದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಹದಿನಾರು ಮಡಿಕೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ತಿಳಿಯಲೇ ಕೂಡದು ನೀನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಉಪಕಾರವೇನೆಂದರೆ .” ಎಂದು ಗೌರಿ ರಾಜನು ಯೋಚಿಸುವವನಂತೆ ಸುಮ್ಮನಾದನು.

“ಹೇಳಿ, ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಡೆಸದೆ, ಮತ್ತಾರ ಮಾತು ನಡೆಸಿರಿ” ಎಂದ ಶೋಭನಾದ್ರಿ.

“ಆಗಾಗ ನೀನು ಒಂದು ಇವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹಗುವಿಲ್ಲದೆ ಕಪ್ಪು ಷಡುತ್ತಾಳೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ, ಒಂದು ಮಡಿಕೆಯ ಮಾತು ಹೇಳಿ, ಅದನ್ನು ಆಗದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳು ಅದು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಉಳಿದ ಮಡಿಕೆಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳಬಿಡಬೇಡ” ಎಂದ ಗೌರಿರಾಜ.

“ಸರಿ ಸರಿ. ಆರ್ಥವಾಯಿತು” ಎಂದ ಶೋಭ ನಾದ್ರಿ, “ಈ ಮಡಿಕೆಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ಮೆಕಟೀಕನಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ ಅವನ ಮೇರೆ ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಸಂಬುಗೆ ದಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ನೀನೇ ಈ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದನು ಗೌರಿರಾಜ.

“ಹಾಗೇ ಆಗಿರಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ನೀವು ನಿಶ್ಚಿತ ಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ

“ಶೋಭನಾದ್ರಿ, ನನಗೆ ನೀನು ಒಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು.” ಎಂದನು. “ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಳಿ” ಎಂದ ಶೋಭನಾದ್ರಿ.

“ನಾನಿನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬದುಕಲಾರೆ. ನಾನು ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಸೊತ್ತು ಯಾವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುವನ್ನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನವಳು ತುಂಬಾ ದುಂಡುಮೆಚ್ಚಿದ ಗುಣದವಳು. ಒಮ್ಮೆಗೇ ಹಣ ಕೈಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಮೂರೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದ ಗೌರಿರಾಜ.

ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೂ ಧನವಿರುವ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ ಶೋಭನಾದ್ರಿಯ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು. ‘ಅರೆ! ಇಷ್ಟು ದಿನ ಬಾಯಿಬಿಡ ಲಿಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ’ ಎಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನ ಹಾಗೇ ತೋರಿಸಿದ! ಎಂದೂಕೊಂಡು, “ನಿಜವೇ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವೂ ಗಂಡಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ

ಹೇಳಬೇಕೇ ? ಚುಕಿಸಬೇಡಿ !” ಎಂದು ನಂಬುಗೆ ಹೇಳಿ ಶೋಭನಾದ್ರಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅದೇದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಗೌರಿರಾಜನು ಜರಡನೇ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ವೆಂಕಟೇಶನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಆ ವಿದಿಕೆಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ಹೇಳಿ, ಶೋಭನಾದ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ, “ಈ ಉಪಕಾರ ನನಗೆ ನೀನೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಶೋಭನಾದ್ರಿಯೊಂದಿಗೂ ಹೇಳ ಬಾರದು. ಅವನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲ ದ್ದರಿಂದಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕರೆಯಿಸಿ ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ.” ಎಂದನು.

“ಅವನಿಗೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ?... ಇನ್ನು ನೀವು ಚಿಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರಿ ಆ ವ್ಯವಹಾರ ನಾನೇ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ನಂಬುಗೆ ಹೇಳಿದ ವೆಂಕಟೇಶ.

ಅನಂತರ ಗೌರಿರಾಜನು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬದುಕಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಗೌರಿರಾಜನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾವೇರಮ್ಮ ಶೋಭನಾದ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ, “ಮನೆ ಖರ್ಚಿಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಒಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಇವ್ವತ್ತೆಂದು ರೂಪಾಯಿಯಾದರೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಿತ್ತು, ಯಾರಾದರೂ ಕೈಗಡಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೇದಿತ್ತು” ಎಂದಳು.

“ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ಸಾಲಸೋಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೊಂದು ದೂಡಬಲ್ಲೆರಿ ? ಈ ಮನೆ ಯನ್ನು ಮಾರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖಂಡಿತಾ ಬಂದಿತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬಾರದೇ ?” ಎಂದ ಶೋಭನಾದ್ರಿ.

“ನನಗೆ ಈ ಆಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ರಾತಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ನಾಳೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು ಕಾವೇರಮ್ಮ.

ಈ ಸಂಗತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅದೇದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ವೆಂಕಟೇಶನು ಬಂದನು. “ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಶೋಭನಾದ್ರಿ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿದರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದೀತು ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮಾರಲಾ ಅಂತ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಳು ಸಾವಿತ್ರಿ.

ಅಗತ್ಯ ವೆಂಕಟೇಶ. “ಬರೀ ಸಾವಿರವೆಂದರೇನು ? ನೀವು ನಿಜವಾಗಿ ಮಾರುವಿರಾದರೆ ಹದಿನೈದು ನೂರು ನಾನೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶೋಭನಾದ್ರಿ ಬಂದನು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ, ವೆಂಕಟೇಶ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. “ನೀವು ಮಾರುವ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಶೋಭನಾದ್ರಿ.

ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿರುವ ಮಡಿಕೆ ಗಳಿರುವ ಮನೆಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಯಾವ

ಮೂಲೆಯ ನಷ್ಟ? ಎಂದುಕೊಂಡನು ಶೋಭನಾದ್ರಿ, ಆದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಎಂದಿನಂತೆ ಬಂದ ವೆಂಕಟೇಶನು ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಐವನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತಾನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಮೇಲಾಟ ಜಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕಡೆಗೆ ಶೋಭನಾದ್ರಿ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದನು. ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರಹೋದರೆ ಇನ್ನೂ ಆರು ಸಾವಿರವಿದೆಯಷ್ಟೆ?

ಕಾಮೇರಮ್ಮ ಅಷ್ಟೇನೂ ಮೂಢಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವೆಂಕಟೇಶನು ಇನ್ನೂ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯವನೇನೋ ಎಂದು ನೋಡಿದಳು.

ಆದರೆ ವೆಂಕಟೇಶನು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶೋಭನಾದ್ರಿಯನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ, "ಎನೋ ಇದು? ಆ ಮನುಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆಯಂತೆ. ಏನು ರಾಜಕೋಸ್ಕರವೆಂದು ನೋಡುವಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

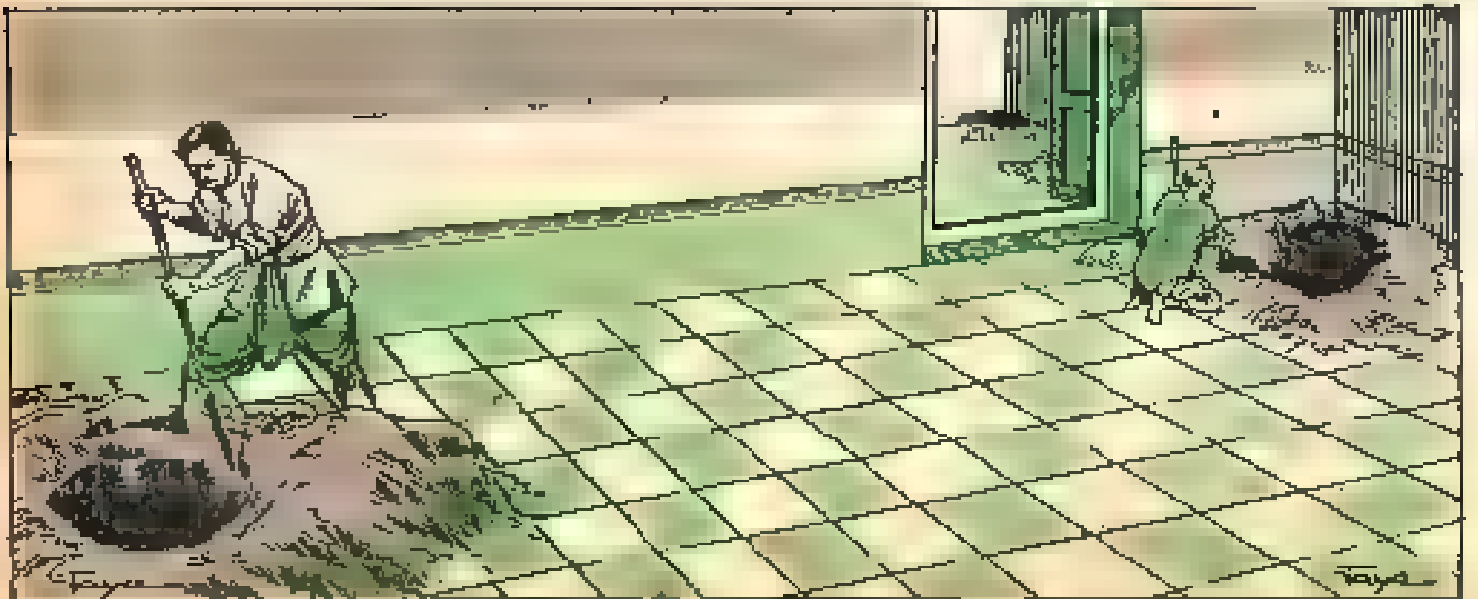
"ನಾನೇನು ಬಾಬಿ ಕೊಳ್ಳುವಾ ಅಂತ ನೋಡುವಿ?" ಎಂದು ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದ ಶೋಭನಾದ್ರಿ, ವೆಂಕಟೇಶ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಮುಗುಳು ನಗನು. ಶೋಭನಾದ್ರಿಯೂ ಪ್ರತಿ ಮುಗುಳು ನಗು ಬೀರಿದ. ಆದಲು ರಹಸ್ಯ ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೋ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತೆಂದು

ಇವನೂ ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೋ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತೆಂದು ಅವನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಮೇಲಾಟ ನಡೆದುದರಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತೆಂದುಕೊಂಡರೇ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. "ನಿನ್ನ ಗಂಟು ಐದು ಸಾವಿರ ತಾನೆ? ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುತ್ತಿ? ಎಂದು ವೆಂಕಟೇಶನು ಕೇಳಿದನು. "ನಿನ್ನ ಗಂಟು ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ? ಅದನ್ನೇ ನನಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ತೀರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ." ಎಂದನು ಶೋಭನಾದ್ರಿ.

"ಅದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಮನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡೋಣ." ಎಂದನು ವೆಂಕಟೇಶ. ಇದಕ್ಕೆ ಶೋಭನಾದ್ರಿ ಒಪ್ಪಿದ.

ಆಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗೌರಿರಾಜನಿಗೆ ಮೋಸ ಕೊಟ್ಟು ಅಪಹರಿಸಿದ ಆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರವನ್ನೂ ತಂದು ಕಾಮೇರಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಕಾಮೇರಮ್ಮ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ವೆಂಕಟೇಶ ಶೋಭನಾದ್ರಿಯರು ಗುದ್ದಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮನೆಯ ಕೋಣೆಗಳ ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ಆಗೆಯಲು ತೊಡಗಿದರು. ಎಷ್ಟು ಆಗೆದರೂ ಒಂದು ಮಡಿಕೆ ಕೂಡಾ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ!

ಚಿತ್ರವ್ಯಾಸ

ಭೈಗು ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತ ಏಳೂವರೆಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನಿಗೆ ಚೈವನನೆಂದು ಹೆಸರು. ಅವನು ತಮ್ಮ ನಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದು. ಹಾಗೆಯೇ ಮುದುಕನಾದನು. ಅವನನ್ನು ಹುತ್ಸವೆ ಬೆಳೆದು ಮುಟ್ಟಿಹಾಕಿತು.

ಹಾಗೆರುವಾಗ ಶರ್ಯಾತಿ ಎಂಬ ರಾಜನು ವನ ಏಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಅವನು ವೈದಸ್ವತ ಮನುವಿನ ಮಗ. ಅವನು ತನ್ನ ಕುಮಾರಿ ಸುಕನ್ಯೆಯನ್ನೂ ಇತರ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನು. ಸುಕನ್ಯೆ ಹುತ್ಸಮೊಳಗಿನಿಂದ ಕಾಂತಿಕರಣಗಳು ಹೊರಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೌತುಕಗೊಂಡು, ರಾಜಭಟರಿಂದ ಆ ಹುತ್ಸವನ್ನು ಒಡೆಸಿದಳು.

ಅದರಿಂದ ಚೈವನನಿಗೆ ತಪೋಭಾಗವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಕನ್ಯೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಶಂದೆ ಮತ್ತು ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಶರ್ಯಾತಿ ಹೆದರಿ ಕೈ ಮುಗಿದು, ಮುಗ್ಧಳಾದ ತನ್ನ ಮಗಳು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಶಾಪವನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸುವೆನೆಂದನು ಚೈವನ. ಶರ್ಯಾತಿ

ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ, ಶಾಪದಿಂದ ಪಾರಾದನು ಹೀಗೆ ಚೈವನನು ಮಹಾ ಕೋಪಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದರೂ ಸುಕನ್ಯೆ ಅವನಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ದಿನ ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳು ಚೈವನ ಮಹರ್ಷಿಯ ಅಶ್ರಮದ ಮೇಲಿಂದಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತ, ಸುಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎನಮ್ಮ ? ಇಷ್ಟೊಂದು ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನೀನು ಈ ಮುದುಕ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುವಿಯೋ ? ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ಶತ್ಕವನಾದ ಯುವಕ ಗಂಡನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು.

ಸುಕನ್ಯೆ ಅವರಿಗೇನೂ ಹೇಳದೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಚೈವನನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಚೈವನನು ಕೋಪಿಸದೆ, "ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಶ್ವಿನೀದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕರೆದು, "ನನ್ನನ್ನೇ ಯೌವನವಂತನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಾದರೆ, ಶರ್ಯಾತಿ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಯಜ್ಞಭಾಗ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು. ಅಶ್ವಿನಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಚೈವನನಿಗೆ ಯಾವುದೋ

ದಿವ್ಯಧರ್ಮವನ್ನು ನುಂಗಲು ಕೊಟ್ಟು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವನು 'ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಾಗಲೇ ಅತ್ತಿನಿಗಂಬುರೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ತರುವಾಯ ಕೊಳದಿಂದ ಮೂವರು ಯುವರು ಎದ್ದರು. ಅವರು ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿದ್ದರು. "ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ನೀವೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಸುಕನ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಸುಕನ್ನೆ ಹುಗುಂಡವನ ಪಕ್ಕದವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೂರನೆಯವನನ್ನು ಆರಿಸಿದಳು. ಅವನು ಅವಳ ಗಂಡ ಚೈವನನೇ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶರ್ಯಾತಿರಾಜನು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನೂ ಅಳಿಯನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದನು. ತನ್ನ ಮಗಳು ಮುದುಕ ಮುನಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಹೊಸ ಯುವಕನೊಂದಿಗೆ ಸುಸಾರ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ತಿಳಿದು ದುಃಖಿಸಿದನು.

ಸುಕನ್ನೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದಳು. ತರುವಾಯ ಶರ್ಯಾತಿ ರಾಜನು ಚೈವನನಿಂದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು, ಚೈವನನು ತಾನು ಅತ್ತಿನಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಜ್ಞ

ಭಾಗವನ್ನೂ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅರ್ಹರೆಲ್ಲರ ಅತ್ತಿನಿಗಳಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ ಚೈವನನ ಮೇಲೆ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಅವನು ಚೈವನನ ಮೇಲೆ ಪಜ್ಜಾಯುಧವನ್ನು ಎತ್ತಲು, ಚೈವನನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇಂದ್ರನ ಎತ್ತಿದ ಕೈ ಕಳಗಿಯದೆ ಹೋಯಿತು. ತರುವಾಯ ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಚೈವನನು ಇಂದ್ರನ ಕೈ ಸರಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಚೈವನನು ಗಂಗಾ ಯಮುನಾ ಸಂಗಮದ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಸ್ತರು ವಿನಾಸಿಗಾಗಿ ಬೀದಿ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚೈವನನೂ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದನು. ಬೆಸ್ತರು ಅವನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ, ಚೈವನನು, "ನಿಮ್ಮ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಲ್ಲಿವೂ ನಿಮ್ಮದೇ ಸೊತ್ತು, ನನ್ನನ್ನು ವಿನಾಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾರಿ ಬಿಡಿ." ಎಂದನು. ಬೆಸ್ತರು ಚೈವನನನ್ನು ವಹುವ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಬೆಲೆಯೂ ಗೋವಿನ ಬೆಲೆಯೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಹುವನು ಬೆಸ್ತರಿಗೆ ಒಂದು ಗೋವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ನಹುವನ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಚೈವನನು ಮತ್ತೆ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಪರಶುರಾಮ

ಪೈತೃಕರು ವಂಶದವನಾದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು
ರಾಜನು, ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ,
ಜಮದಗ್ನಿ ಮಹಾಕುಮಾರನು ಆಶ್ರಮವನ್ನು
ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದನು,

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಮದಗ್ನಿಯ ಮಗ ಪರಶು
ರಾಮನು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಂದು
ನಡೆದ ಘೋರವನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಕೊಠಡಿ
ಯಿಂದ ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ
ಅಲೆಯನ್ನು ಕಂಡನು.

ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಕುಮಾರರು
ಜಮದಗ್ನಿ ತಪಸ್ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರು. ಆಗ ಕೂಡಾ
ಜರಕುರಾಮನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮರುದಿನ ಪರಶುರಾಮನು ತನ್ನ ಕೋಡಲ
ಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಕುಮಾರ
ರನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದನು.
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದರೂ ಅವನ ಕೌರ್ಯ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳು
ಮುಂದೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾದರೂ ನಿಲ್ಲದಾರದೆ
ಹೋದರು.

ತಂದೆಯ ವರಗೆ ಹಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಶು
ರಾಮನು. ಅವುಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನಾ
ಕೂರರು, ದುರ್ಜನರು ಎಂದೂಕೊಡಲು ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಮಾತಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮೂಲಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಪರಶುರಾಮನು ಇವು ತೊಂದು ಸಾರಿ
ಭೂದೇವತೆಯಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಮಂತ್ರವನ್ನೇ
ನಿರ್ಮೂಲಿ ಗೊಳಿಸಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಕ್ತದ ಮದುವಿ
ನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಪುಡಿಗೆ ಬಲಕರ್ಪಣ ಬಿಟ್ಟನು.

ಕಡುಬಾಲು ಲವನು ದೊಡ್ಡ ಬುಗಟನ್ನು
ಮಾಡಿ, ಅವನು ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ಕೊಂದು ಗೆದ್ದು
ಕೊಂಡ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆತ್ತವನಿಗೆ
ದಾನಮಾಡಿ, ಕವಯ್ಯಮಾಡಲು ಮಹೇಂದ್ರ
ವರ್ಮನಿಗೆ ಹೋದನು.

ಪ್ರವಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಕಾಟ ಹೋದರೂ
ರಾಕ್ಷಸರ ಕಾಟ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು
ವಿದ್ಯಾಂಭಿಕ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ
ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ.

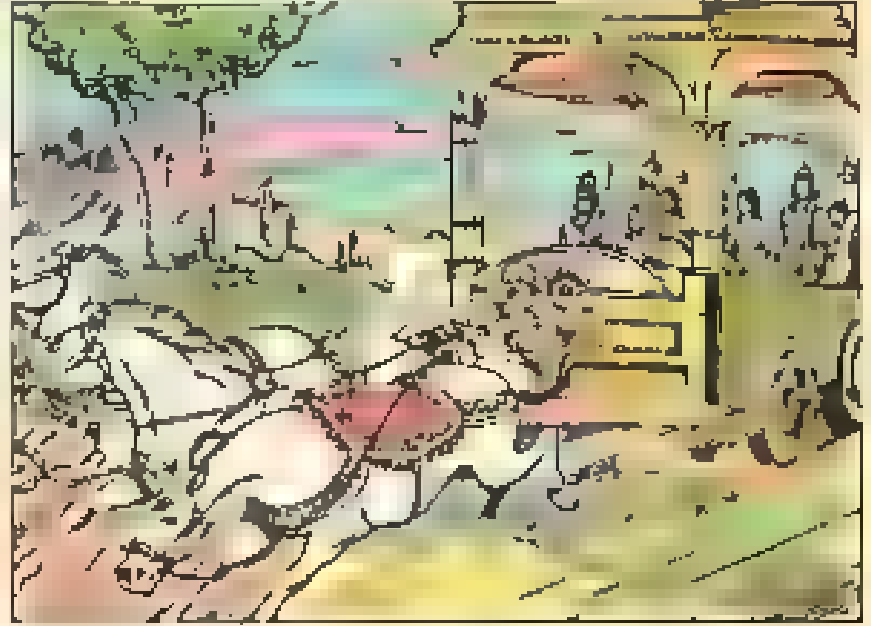
ವರಕುರಾಮನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.
ಅವನು ತಿವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು
ಸಂಹಾರಮಾಡಲು, ತನ್ನ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ವಶಮಾಡಲು
ಮಹೇಂದ್ರ ವರ್ಮನಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

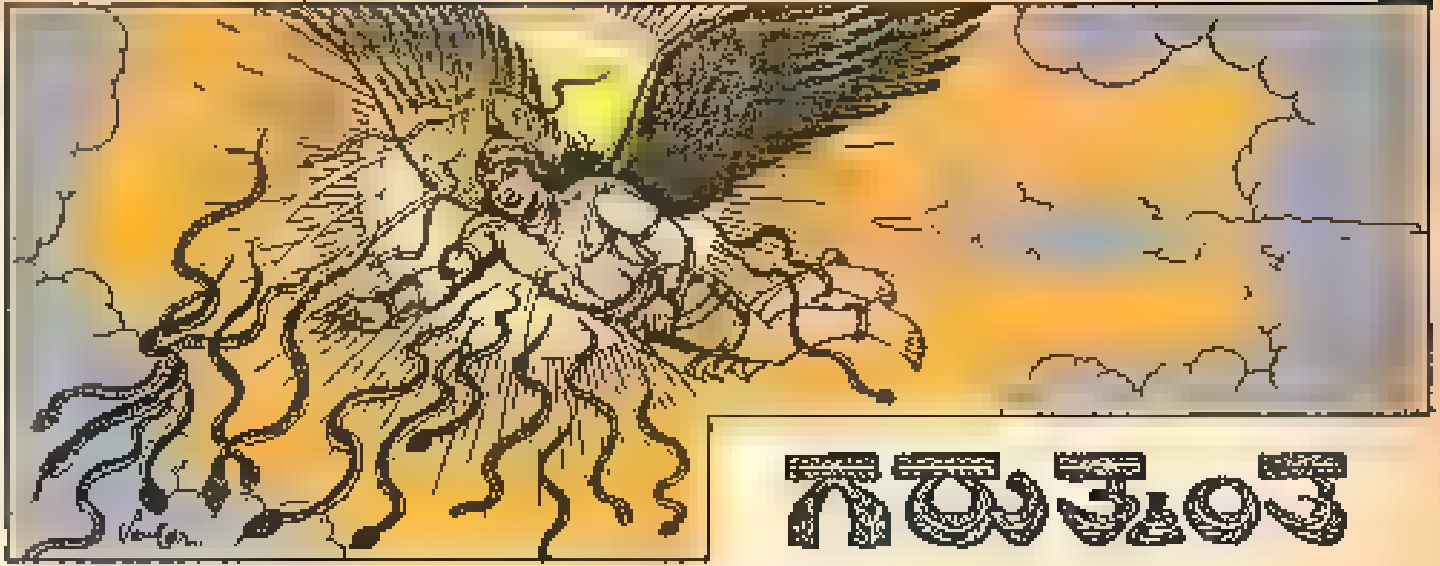

ಹಿಮದ ಕಾಂಗ್ರಹದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯು
ಪಾದ ಪರಕುರಾಚನು, ಕಂಡ ಕಂಡ ರಾಕ್ಷಸ
ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಲ್ಲುಹರಿದ ತಾಗೆ ಹರಿದು,
ಪ್ರಸಂಜ್ಞೆದ ರಾಕ್ಷಸರ ಭಯವನ್ನೂ ಹೋಗ
ಲಾಯಿದ್ಧನು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುವಕನಾಗಿದ್ದ ದಶರಥ ಹಿಮದ
ರಾಮನು, ಮಿಥಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಧನುಷ್ಯನ್ನು
ಮೂರಿದು ಸ್ತುತಿಯನ್ನೂ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನು
ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಮನು ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ
ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆಗ ಪರಕುರಾಚನು ರಾಮನನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿ,
ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಎತ್ತು ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಣ
ಹೂಡಲು ಕೇಳಿದನು. ರಾಮನು ಲೀಲಾ
ಪಾಲನಾಗಿ ಎತ್ತು ಧನುಷ್ಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬಾಣಗಳು,
ರಾಮನು ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಅವನರ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನು
ತೀರದ ಪರಕುರಾಚನು, 'ಕನ್ನ ಹತ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ
ರಾಮನಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು, 'ನಿಕ್ಕಿಂಹವಾಗಿ
ತಪ್ಪಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಗರುತ್ಮಂತ

ಕೆಶ್ಕಪನಿಗೆ ದಿನತೆ ಮತ್ತು ಕದ್ರುವ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರೂ ಹೆಂಡತಿಯರಿದ್ದರು. ಎನತೆಯ ಮಗನು ಗರುತ್ಮಂತ. ಕದ್ರುವಳಿಗೆ ನಾಗರೇಂಬ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು. ಎನತೆ ಒಂದು ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಕದ್ರುವಳಿಗೆ ದಾಸಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವಳ ಮಗ ಗರುತ್ಮಂತನೂ ನಾಗರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಗರುತ್ಮಂತನು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಯೊಂದಿಗೆ, "ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠ ನಾಗಿರುವೆನು. ಹಾಗಿರುವವನಿಗೆ ನೀನು ಕದ್ರುವಳಿಗೂ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಏಕೆ ದಾಸಿಯಾಗಿರಬೇಕು? ಕಾರಣದೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಗನೇ, ಸ್ವರ್ಗದ ಬಿಳಿ ಕುದುರೆಯೊಂದು ಮೇಯಲು ಬಂದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಪೂರ್ಣ ಬಿಳಿ ಕುದುರೆ ಎಂದೆನು. ಕದ್ರುವ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಇದೆ ಎಂದಳು. ನಾನು ಇಲ್ಲವೆಂಬೆ. ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವಾಗ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳು ಗೆದ್ದಳು. ಪಂದ್ಯದ ನಿಬಂಧನೆಯಂತೆ ನಾನೂ ನೀನೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು." ಎಂದಳು ಎನತೆ. ಅಷ್ಟು ತಿಳಿದು ಗರುತ್ಮಂತನು ಕದ್ರುವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ,

"ಅಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಾಸ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು." ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಮಗೆ ಅಮೃತ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಕುದ್ರುವ.

ಗರುತ್ಮಂತನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ತಾನು ಅಮೃತ ತರಲು ಹೋಗುವೆನೆಂದು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ವನ್ನು ಒಲವಾದ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅಮೃತ ಭಂಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅಮೃತ ಭಂಡದ ಮೇಲಾಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಎರಡು ಮಹಾಸರ್ಪಗಳೂ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇಷ್ಟನ್ನೂ ವಿಚಾರಿ ಹೋಗಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.

ಆದರೆ ಮಹಾಬಲ ಧೈಯಿಗಳುಳ್ಳ ಗರುತ್ಮಂತನು ಅಮೃತ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಓಡಿಸಿ, ಬೆಂಕಿ ಯನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಸದೆ ಬಡಿದು ಉಪಾಯದಿಂದ ಚಕ್ರದ ಕೆಳಗೆ ತೂರಿ ಅಮೃತ ಭಂಡವನ್ನೆ ತ್ರಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಈ

ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರನು ಕನಲಿ. ಗರುತ್ಮಂತನ ಮೇಲೆ ವಹ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಬೀಸಿದನು. ಅದರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಗರುತ್ಮಂತನ ಒಂದು ಗರಿ ಮಾತ್ರ ಉದುರಿತು. ಇಂದ್ರನು ಗರುತ್ಮಂತನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧವು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವ್ಯತವನ್ನು ಯಾರೂ ಕುಡಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ದಾಸ್ಯವಿಮುಕ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಈ ಅವ್ಯತವನ್ನು ಒಯ್ದು ಕೊಡುವುದಷ್ಟು ನನ್ನ ಬಾಧ್ಯತೆ. ಅವರು ಕುಡಿಯುವುದರೊಳಗೇ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಗರುತ್ಮಂತ.

ಅವನು ನೇರಾಗಿ ಅವ್ಯತಛಾಂಡವನ್ನು ತಂದು ಕದ್ರುವಳ ಹಾಗು ಅವಳ ಕುಮಾರರ ಮುಂದೆ ದರ್ಭೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ದಾಸ್ಯ ವಿಮೋಚನೆಯಾಯಿತೆಂದು ಅವಳಿಂದ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವಳು ಕದ್ರುವಳ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸರ್ಪಗಳು ಅವ್ಯತವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಬರುವಷ್ಟರೊಳಗೆ, ಅವ್ಯತ ಛಾಂಡವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ನಡೆದುದಿತ್ತು.

ಕಡೆಗೆ ಕದ್ರುವ ಪುತ್ರರು ದರ್ಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ಯತವು ಅಂಟಿರಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ ನಾಲಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿಕೊಂಡುವಂತೆ!

ಗರುತ್ಮಂತನ ಶತ್ರು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಾಡತೊಡಗಿದರು. ವಿಷ್ಣು ಗರುತ್ಮಂತನನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನ ಪಾಪನವಾಗಿದಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಇಂದ್ರನು ಸರ್ಪಗಳು ಅವನ ಆಹಾರವಾಗಲೆಂದನು.

ಇಂದ್ರನ ಸಾರಥಿಯಾದ ಮಾತಲಿಗೆ ಗಂಗಳೇರಿ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಸುಮುಖಿನೆಂಬ ನಾಗಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾತಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಸುಮುಖಿನೆಂಬ ನಾಗನನ್ನು ಗರುತ್ಮಂತನು ತಿನ್ನುವುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು ಮಾತಲಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮಾತಲಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸುಮುಖಿನನ್ನು ಚರಾಯುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇಂದ್ರನೂ ಅದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದನು. ಆಗ ಗರುತ್ಮಂತನು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂದ, ತನಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ತಾನು ಮಹಾ ಒಲಶಾಲಿಯಾದುದರಿಂದ ಯಾರ ಮಾತಿಗೂ ಒಗ್ಗ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದನು. ಆಗ ವಿಷ್ಣು "ನಿನ್ನ ಬಲ ಎಷ್ಟರದು?" ಎಂದು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಗರುತ್ಮಂತನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು. ಗರುತ್ಮಂತನು ಅದರ ಭಾರವನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ, ಗರ್ವಜಿಟ್ಟು ಅವರ ಅಡ್ಡೆಗೆ ವಿಧೇಯನಾದನು. ಮಾತಲಿಯ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರಿತು.

ಮೃತನ ಮದುವೆ

ನೇರೇ ನದಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಪುರವೂ ದೇವಗಿರಿಯೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ರುದ್ರಪುರ ರಾಜಕುಮಾರಿ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ದೇವಗಿರಿಯ ರಾಜನಾದ ದೇವ ಪಾಲನು ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದನು. ವಿವಾಹವಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಸುಂದರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣ ದಿಂದ, ಬಂಧುಗಳ ಮತ್ತು ಹಿತಚಿಂತಕರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ದೇವಪಾಲನು ಕಾಳಂದಿ ಎಂಬ ಯುವತಿ ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಅವಳು ನೋಡಲು ಸುಂದರಿಯಾಗಿರುವಳಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣದವಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅಸೂಯೆ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದೃಷ್ಟವೋ ದುರದೃಷ್ಟವೋ ಕಾಳಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನೆ ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ದೇವಪಾಲ ರಾಜನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಆರಣ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಮೃಗವನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಾ ಮೃಗವೂ ತಡ್ಡಿತು. ದಾರಿಯೂ ತಡ್ಡಿತು, ಕತ್ತಲೆಯೂ

ಆಯಿತು. ದೇವಪಾಲನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ, ಒಂದು ಕುಟೀರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಅದರೊಳಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿ. ದೇವಪಾಲ ನಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದನು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ ದುಃಖವಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಂಗಾರದ ಒಂದು ಗೊಲುಸು ಸರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯ ರಾಣಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕು. ಅಮೇಲೆ ಕೊರಳಿನಿಂದ ತೆಗೆಯಲೇ ಬಾರದು. ಅವಳು ಗರ್ಭಿಣಿ ಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಈ ಗೊಲುಸು ಸರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಗುವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡು. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ಹುಡುಗನ ಕೊರಳಿನಿಂದ ತೆಗೆಯಬಾರದು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ತೆಗೆದರೆ ಅವನು ಮೃತನಾದ್ದರಿಂದಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮನೆ, ಆ ಗೊಲುಸು ಸರವನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರೇನೇ ಏಳುತ್ತಾನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ದೇವಪಾಲನು ಆ ಯೋಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಗೊಲುಸು ಸರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ

ಹೊರಟನು: ಯೋಗಿ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಆ ಗೊಲುವು ಸರದಿ ಮುಗಿತು. ಯಿಂದ ಒರಿಯ ರಾಣಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ಯಾದಳು. ಸಹಸ್ರರಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದವಳು. ಇಂತು ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ವ್ರಾಣ ಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ರೂಪವತಿಯ ಕೋಲಾಲ್ಪದ ಗೊಲುವು ಸರವನ್ನು ಮಗುವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಗು ಕೈ ಕಾಣಿಸುತ್ತ, ಅಳಲು: ಕುರು ವಾದಿ, ವ್ರಾಣವಿರಂವದನ್ನು ಕುರುವದಿಸಿತು.

ತನ್ನ ಸ್ವಾತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದೊಂದಿನಿಂದಲೇ ರಾಜನ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿ ಕಾಳಂದಿ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ರೇಯ ತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಯೋಗಿ ಕೊಬ್ಬ ಗೊಲುವು ಸರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನ ಮೇಲೆಯೂ ಅವಳು ಸುಖಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರಾಜನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವಳಿಂದ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಅಪಾಯಭಾರದಂತೆ ಬೇಕಾದ ಬಂದೂಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೂಡಿದನು.

ಸುಮತೂತಗಲರಿ ಮಗನಿಗೆ ಗೋಲಾವನೆಯ ವಾಮೇರಣವೂ ಆಯಿತು. ಗೋಲಾವನ ಯಾವ ಅಪಾಯಕ್ಕೂ ಚಿತ್ತದಳದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹದಿನೆಂಟು ವಯಸ್ಸಿನ ಯುವಕನಾದನು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಾಜನು ವೃದ್ಧನಾಗಿ ತೀರಿಹೋದನು.

ರಾಜಭವನವು ಕೊಣಸುಮರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ರಾಜನ ಅವರಕರ್ಮಾದಿಗಳು ನಡೆಯುವ ಗೊಡನೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಲಾವನ ರಕ್ತನೆಯ ವಿಷಾದು ಸಡಿ ರಾಗಿಹೋಯಿತು. ಸಮಯ ಹೊಂದಿತ್ತಿರ್ದ ಧೂತ ಕಾದ ಕಾಳಂದಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಲಾವನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನ ಕೋಲಾಲ್ಪದ ಗೊಲುವು ಸರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಕವರ ಹಾಗೆ ಬದಿರವ ಗೋಲಾವನ ಸಮೀಪದಲ್ಲೆ ಸಿಕ್ಕು ಅವಳು, "ಹಾವು! ಹಾವು!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು. ಸತ್ಯಂತ ಗೋಲಾವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ಹಾವಿನ ಕಡಿತ ದಿಂದ ವಿಷವೇರಿ ಸತ್ತನೆಂದೇ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದರು.

ಮರುದಿನ ಕಾಳಂದಿ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಗೋಲಾವನಿಗೆ ಬಹು-ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಮುಖವನ್ನು ಕಟಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. ಗಂಡನು ತೀರಿಹೋದ ಕೋಲದ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಹೀಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ರೂಪವತಿಯು ಮುಖ ತಾಳಲಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಮಗನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಗೊಲುವು ಸರ ಇಳಿದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಂತ್ರಿ ಯೊಂದಿಗೆ "ನನ್ನ ಮಗ ನಿದ್ರವಾಗಿ ಸತ್ತಿಲ್ಲ ಕಾಳಂದಿ ಹೇಗೋ ಗೊಲುವು ಸರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ ಆಮದಿಂದಲೇ ಹುಡುಗ ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ ಇದಲ್ಲಾ ಅವಳದೇ ಕೆಲಸ" ಎಂದು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಮಂತ್ರಿ ಕಾಳಂದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂಗಾರದ ಗೊಲುವು ಸರದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ತನ್ನಿಗೆ ಆ ಸಂಗತಿಯೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದಳು.

ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ, "ಆಮ್ಮಾ, ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಲಾಪನ ದಹನ ಕಾರ್ಯವು ಸಮುದಾಯದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದರೇನೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಈಗಾಗಲೇ ಅವನು ಹಾವು ಕಡಿದು ಸತ್ತ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿದ್ದಿದೆ. ದಂಗೆ ಏಳುವ ಹಾಗಿದೆ" ಎಂದನು, "ಹಾಗಾದರೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಮುಗಿಸಬೇಡಿರಿ, ದೊಡ್ಡವಳು ಒಪ್ಪಿದರೆ ನನ್ನ ದೇವಿ?" ಎಂದಳು ಕಾಳಂದಿ.

ಮಂತ್ರಿಯ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಣಿ ತೂಸಲಾಗಿತ್ತು, ಮಂತ್ರಿ, ಕೆಲ ಮಂದಿ, ಸಹಾಯಕರೊಂದಿಗೆ ಗೋಲಾಪನ ಕಳೇಬರವನ್ನೂ ರೂಪವತಿಯನ್ನೂ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ರುದ್ರಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಭೂತಳಾದ ಕಾಳಂದಿ ಗೋಲಾಪನ ದಹನ ಕಾರ್ಯವು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಂತರೇ ಅವನು ಬೆಳಿಂಪುಮಂದಿ ಕಾಳಂದಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿ "ಆಮ್ಮಾ! ಏನು ಹೇಳಲಿ? ತುಂಬ ಘೋರ ನಡೆಯಿತು. ಶವವನ್ನು ನದಿಯಾಚೆಗಿನ ಮರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದಹನ ಮಾಡಲು ಒಯ್ಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ದೋಣಿ ಮಳುಗಿ ಶವವು ರೂಪವತಿಯೂ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕೊಂಡು ಹೋದರಂತೆ. ಈಜೆ ವಠ ಸೇರಿದವರು ಒಂದು ಹೇಳಿದರು" ಎಂದನು. ಕಾಳಂದಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ, "ಶವವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಆಳುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ನದಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ" ಎಂದಳು.

"ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಶವಗಳೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಬಹುದು. ಹುಡುಕಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ" ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ.

ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿರಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಲಾಪನ ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸುವ ಅವಾಶ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತೆಂದು

ಕಾಳಂದಿಗೆ ತುಂಬ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು, ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ರೂಪವತಿ ತನ್ನ ಮಗನ ಕಳೇಬರದೊಂದಿಗೆ ರುದ್ರಪುರವನ್ನು ಸೇರಿ, ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಚಂದನನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸುಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಲು ಬಂದನವೆಂದು ನಂಬಿ, ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಗೋಲಾಪನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೊದಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಶವ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಲಾಪನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಮಿತ್ರಿಗೂ ಚಂದನನಿಗೂ ಆದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಗೋಲಾಪನು ಬದುಕು ಬೇಕಾದರೆ ಯೋಗಿಯೇ ಗೊಲಸು ಸರೆ ಸುಗಟೇಕಾಗಿತ್ತು. ದುಃಖದ ಕಾಳಂದಿಯು ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಅರನ್ನು ಬೇಗ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ಹೇಗಾದರೂ ಅವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತನ್ನ

ಹಸುವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಾವಿತ್ರಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು ಅವಳು ರೂಪವತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಆ ಗೊಲುಸು ಸರದ ರೂಪ ಆಕಾರ ಮುಂತಾದವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅದೇ ತರಹದ ಇನ್ನೊಂದು ಗೊಲುಸು ಸರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು, ಆ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ದೇವಗಿರಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯ ವಾರ್ತೆ ವಿನಂಬುದವು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ವಿಶೇಷ ವೇನೆಂದರೆ, ಕಾಳಂದಿಯ ಅಂಗಾರಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹುಣ್ಣು ಬಾವಿದ್ದು, ರಾಜವೈದ್ಯರಿಂದ ಕೂಡಾ ಅದನ್ನು ಗುಣ ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂತೆ.

ಈಗ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಳಂದಿಗೆ ಹಿತ ಚಿಂತೆ ರಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವಳ ಅಂಗಾರಿನ ಪ್ರಣವು ರಾಜವೈದ್ಯರಿಂದ ಗುಣವಾಗದೆ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂತೆ !

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಸಾವಿತ್ರಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಲೇಪನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡಳು ಅಮೇಲೆ ತಾನು ಚರ್ಮ ರೋಗಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದೂ, ಎಂತಹ ಪ್ರಣವಾದರೂ ಮೂರೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣ ಪಡಿಸುವೆನೆಂದೂ ಅರಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಅವರಿವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಕಾಳಂದಿಯ ಕಿವಿಗೂ ಅವಳ ಸುಗತಿ ಕೇಳಿತು. ಅವಳು ಕೂಡಲೇ ಸಾವಿತ್ರಿ ಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ, ತನ್ನ ವಾದದ ಹುಣ್ಣನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ಸಾವಿತ್ರಿ, ಆ ಪಾದವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, "ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೀವ್ರವಾದ ಹುಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣ ಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹುಣ್ಣಿನ ಮುಚ್ಚಿ ಕೂಡಾ ಕಾಣಲಾರದು" ಎಂದಳು.

"ನನ್ನ ಪ್ರಣ ಗುಣಪಡಿಸಿದರೆ ನೀನು ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಕಾಳಂದಿ, ಸಾವಿತ್ರಿ, ಕಾಳಂದಿಯ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಗೊಲುಸು ಸರವನ್ನು ಅದ್ದು ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಗಮನಿಸಿದಳು. ರೂಪ ವತಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಯೋಗಿಯ ಗೊಲುಸು ಸರ ಅದೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸಾವಿತ್ರಿ, ಮಾಡಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವ ಗೊಲುಸು ಸರಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಾವಿತ್ರಿ, ಕಾಳಂದಿಯ ಕೈಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಕಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ದೇವೀ ನನ್ನ ದೀಪದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ. ತಮ್ಮ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರವೇ ಇರಬಾರದು ಆ ಕಂಕಣಗಳನ್ನೂ, ಉಂಗುರಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಬಿಡಿರಿ" ಎಂದಳು.

ಕಾಳಂದಿ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದು, ತನ್ನ ದಾಖಲು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರ ಕೊರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗೊಲುಸು ಸರವನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಗೊತ್ತಾಗದವಳೆಂತೆ ಸಾವಿತ್ರಿ, ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಲೇಪನವನ್ನು ಪೂಸಿ, ನಾಳೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಮುರುದಿನ ಸಾವಿತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ಕಾಳಂದಿ, "ನಿನ್ನ ಲಿಪ್ಯಧರ ಲೇಪ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಣ್ಣು ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಇದೆ." ಎಂದಳು.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ "ಕುತ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇನು?" ಎಂದು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಆ ಗೊಲಿಸು ಸರವನ್ನು ತಾನೇ ತೆಗೆಯುತ್ತ, "ಈ ಬಂಗಾರವು ಶರೀರದ ಮೇಲಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮಧು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತು?" ಎಂದು ತನ್ನ ಚೀಲದೊಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಲಕೋಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಗೊಲಿಸು ಸರವನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಕಾಗದದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ದಾರದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಳು.

ಅವಳ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾಳಂದಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಲೇಪನ ಹಚ್ಚುವಾಗ ಅವಳು ಆ ಕಾಗದದ ಲಕೋಟೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಧು ಹಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ಒರೆಸಿ ಕೊಂಡು, ಆ ಕಾಗದದ ಲಕೋಟೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, "ಇನ್ನು ನೋಡಿರಮ್ಮ, ನಿನ್ನ ಲಿಪ್ಯಧರ ಮಹತ್ವ ಹೇಗಾಗುತ್ತೇ ಅಂತ!" ಎಂದಳು.

"ಇದೇನೇ? ನನ್ನ ಗೊಲಿಸು ಸರ ನಿನ್ನ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಹಾಕೊಂಡಿರುತ್ತಾ?" ಎಂದಳು ಕಾಳಂದಿ "ಹೀ ಮರೆತೆ! ಅದರೂ ಆ ಸಣ್ಣ ಬಹುವಾಸಕ್ಕೆ ನಾನು ತಕ್ಕವಳಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಿರಾ?" ಎನ್ನುತ್ತ ಸಾವಿತ್ರಿ ಆ ಲಕೋಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಚೀಲದೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು.

"ಹುಣ್ಣು ಗುಣವಾದ ಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹತ್ತು ವಾರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಹುವಾಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಗೊತ್ತಾ? ಅದನ್ನಿತ್ತ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು." ಎಂದಳು ಕಾಳಂದಿ

"ಸಿವಿಗೆ ನನ್ನ ಚೀತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ನಿಜವೇ, ಗುಣವಾಗದೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಗೆ ನಂಬಿಗೆ

ಬಂದಿರಾ?" ಎನ್ನುತ್ತ ಸಾವಿತ್ರಿ ಲಕೋಟೆಯ ದಾರದ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲು ನೋಡಿ, ಅದು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ದಾರದ ಗಂಜಾಗಿದರೂ, ರೋಸಿಕೊಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಕಾಗದದ ಅಡಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಗೊಲಿಸು ಸರ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು.

"ನೀವು ಲೇಪ ಒಣಗುವ ವರೆಗೆ ಅಲುಗಾಡ ಬಾರದಮ್ಮ" ಎನ್ನುತ್ತ ಆ ಗೊಲಿಸು ಸರವನ್ನು ದಾಸಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಕಾಗದ ಚೂರಗಳನ್ನು ಹಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಚೀಲದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, "ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆಮ್ಮ, ನಾಳೆ ನೀವೇ ನನ್ನನ್ನು ಹೋಗಲು ವಿರಿ," ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಬೇಗಬೇಗನೆ ರುದ್ರವುರವನ್ನು ಸೇರಿದಳು.

ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾಗದೇಕೆತ್ತೋ ಆ ಕೆಲಸ ಆಗಿಯೋಗಿತ್ತು ಗೋರಾವನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸುವ ಗೊಲಿಸು ಸರ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅವಳು ಕಾಳಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಏನೂ ಗೊಲಿಸು

ಸರ. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕಾಗದದ ಲಕೋಟೆ ಯೊಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗದದ ಲಕೋಟೆ ಇದ್ದಿತು. ಎರಡು ಲಕೋಟೆಗಳ ಬಾಯಿಗಳೂ ಕೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದುವ ರಿಂದ ಕಾಳಂದಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಗೊಲುಸು ಸರ ಒಳಗಿನ ಲಕೋಟೆಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದರ ಕೆಳಗಿನ ಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ನಕಲು ಗೊಲುಸು ಸರವಿದ್ದಿತು. ಲಕೋಟೆಯ ಅಡಿ ಭಾಗ ವನ್ನು ಹರಿದಾಗ ಆ ನಕಲು ಗೊಲುಸು ಸರ ಹೊರಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ಕಾಳಂದಿಯ ಕೈಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಮೋಸವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಳುಬ ಭದುದಿಂದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಅದನ್ನು ದಾಸಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಕೂಡಲೇ ಕಾಳಂದಿ ದಾಸಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಗೊಲುಸು ಸರವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತೆ ಆಲು ಗಾಡಬಾರದೆಂದಾ ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಳಷ್ಟೆ? ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರವಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾ ಮಾಸಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ನೆಂದೂ ಹೆದರಿಟ್ಟಿದ್ದರಾದ, ದಾಸಿಯೇ ಅವಳ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುವಕೆಂದೂ ಸಾವಿತ್ರಿ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿದಳು.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವಿಜಯವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ, ತನ್ನನ್ನು ಗೋಲಾಪನ ಶರೀರ ದೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡುವಂತೆ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದಳು. ತಂದೆ ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲು

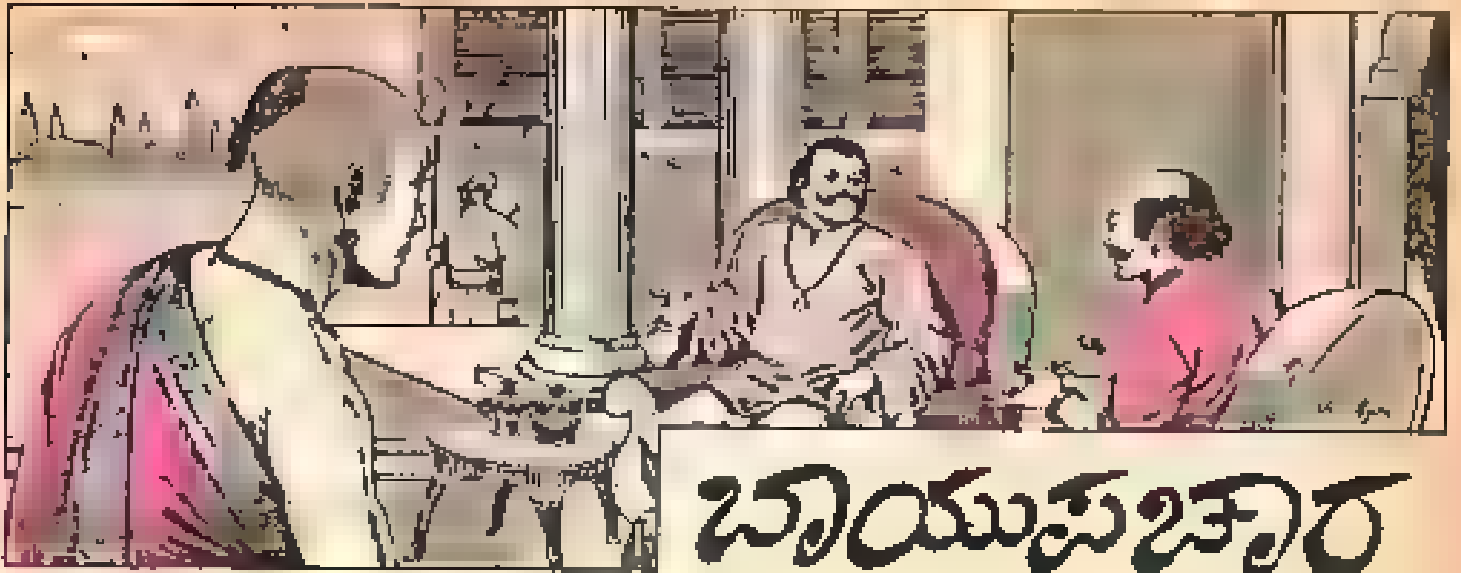
ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಗೋಲಾಪನು ಬದುಕಲಿ ಆಮೇಲೆ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದನು.

“ಮೊದಲು ಅತನ ಕಳೇಬರದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವೆ ಯಾದರೆ, ನನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆಪನು ಬದುಕುವನು” ಎಂದಳು ಸಾವಿತ್ರಿ.

ಕಡೆಗೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ನಿಜಗವನಾದ ಗೋಲಾಪ ನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಾಡುವೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿತ್ರಿ, ತನ್ನ ಸೋದರತ್ತೆ ರೂಪಪತಿಯಿಂದ ಮಾಣಿಲ್ಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ತಾನು ತಂದೆ ಗೊಲುಸು ಸರವನ್ನು ಗೋಲಾಪನ ಕೊರಳಿಗೆ ಟಿಡಳು ಆ ಕೂಡಲೇ ಗೋಲಾಪನು ನಿದ್ದೆಯಿಂದಿದ್ದವನಂತೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು.

ಅನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಲಾಪನು ತಾಯಿ ಯನ್ನೂ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಅಕಸ್ಮಾತ್ನಾಗಿ ದೇವಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಿಸಿದನು. ಸಾವಿತ್ರಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಾಂಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬಲಾರದೆ ಹೋದಳು. ಆದರೆ ಅವಳು ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೇನಾದರೂ ರಂಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಹೊಸ ರಾಜನಾದ ಗೋಲಾಪನು ಅವಳಿಗೆ ಅಜ್ಜ ಕಾರಾಗೃಹ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿ ಸೆರೆ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ವಿವಾಹದ ವೈಭವ ವಿಧಿಗಳು ಆ ಮೇಲೆ ನಡೆದುವು.

ಬಾಯುಪಚಾರ

ಶ್ರೀನಿವಾಸಪುರದಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನವರು ದೊಡ್ಡ ಧನಕರು, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತುಂಬುವ ಸಾಲ ಪಡೆದವರೇ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ದೂರಿ ಮಾಡಾಡು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವವರೇ. ದೂರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಅವರಿಗೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಹಾಗೆ ದೂರಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಗುಣವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ಪರವಶೋಭಿಯಾಗಿದ್ದುಕೂಡಾ ಮಹಾ ಉದಾರಿಗಳಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂತಿರುವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಹರಿದಾಸನು ದಯೆ ಮಾಡಿದನು. ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನವರ ದೊಡ್ಡತನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನಿಂದ ಒಂದು ಏರಿಕೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ವರ್ಧಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅವರು ಕೇಳಿ, ಅವನು ಎರಡು ದಿನ ಸುತ್ತಬೇಕಾಯಿತು. ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಪ್ರಕೃತ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲು ಮತ್ತೆರಡು ದಿನ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಓರಿಸಿದರು. ಈ ಸಾಲು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹರಿದಾಸನು ವಕ್ರದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸೇವಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸ್ವಲ್ಪ

ಹಣವೂ ಮಾರ್ಗಿಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅವನು ತನಗೆ ಸ್ವಯಂವಾಕಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಾಗಶೆಟ್ಟಿ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಏನೋ ಸಾಲ ಕೇಳಲು ಬಂದರು. ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯ ನಾಗ ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಹರಿದಾಸನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಇವರು ಹರಿದಾಸರಂತೆ. ಹರಿಕಥೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಈಗ ಬಿಡುವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಬಿಡಿ" ಎಂದರು. ಆಗಲೇನಂತೆ ನಾಗ ಶೆಟ್ಟರು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು.

"ಅಂದಹಾಗೆ ಹರಿದಾಸರ ಹತ್ತಿರ ಚೆನ್ನಾಸುಕೂಡಾ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಈ ದಿನದ ಅವರ ಸ್ವಯಂವಾಕದ ವ್ಯಾಜಿಮುದಾಗಲಿ!" ಎಂದರು. ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯ, ಶೆಟ್ಟರು ಕೇಳಿದ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ

ನಾಗ ಶೆಟ್ಟರು ಹರಿದಾಸನನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಅಕ್ಕಿ ಬೇಕೆ ತರಕಾರಿ ಪಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ವಯಂವಾಕಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ

ದರು. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಊರ ದೇವಾಲಯದ ಪಟಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಕೃಷ್ಣನ ವಿಮಾನವು ಪೂಜಿಸಿದರು. ಕೆಳಲು ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದರು ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗಯ್ಯನವರ ಪುಮುಖರು ಕೂಡಾ ಬಂದು ತಪಾಸಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು.

ಹರಿದಾಸನು ಕಥೆ ವಾರಂಟುಕುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು "ನಾನು ಈ ಊರಿಗೆ ಬರಲು ಮೊಲ ಕಾನೂನು ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನವರ ದಿವ್ಯ ಕೀರ್ತಿ! ಅವರ ಕೀರ್ತಿ ಚಂದ್ರನ ದಿಂಟದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ ಅವರು ಯಾಚಕರ ಮರಿಸ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೆಂಬ ಕುರಿತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಹುಸ್ಸುಮೆಯ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಯೊಂದಿಲ್ಲವು ದಾದರೂ ಅವರ ಮುಖ ಚಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕುರಿತು ಇಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳ ಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲು ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳ ಬೇಕು ಅವರು ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಬಲಿದಾನಕ್ಕೂ ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ

ವಿವರಿಸುವರೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚಯವಾದುದು ನನ್ನ ಭಿಕ್ಷು ವಿಶೇಷವೇ!" ಎಂದು

ಈ ಹೊಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯ ಉಬ್ಬಿದರು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗರ್ವದ ಕೆಳೆ ಮೂಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಅಮೇಲೆ ಹರಿ ಕಥೆ ಬೆಂದಾಗಿ ನಡೆದು ಘುಗಿಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುವಾಗ, ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತ, "ಹರಿದಾಸನು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅತಾರ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದು," ಎಂದೂಕೊಂಡರು

ಮರುದಿನ ಹರಿದಾಸನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅವರಿಂದ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನವರು ಒಂದು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದು, ಅದನ್ನು ಹರಿದಾಸನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ, "ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡುವವರಿಲ್ಲಾರೆ. ಅವರಿಂದೆಲ್ಲಾ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡು ಬನ್ನಿ. ಅಮೇಲೆ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಈಗ ನನ್ನ ಗುಮಾಸ್ತ ಇಲ್ಲಿ" ಎಂದರು.

ಹರಿದಾಸನು ಊರುಕಳೆಗೆ ತಿರುಗಾಡಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಕಂದ ಸಂಭಾವನೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಒಂದು ನೋಡಿದನು. ಅವರು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಊರುಕಳೆಗೆ ನವರ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿದರೇ ಹೊರತು ತನ್ನ ಸಂಭಾವನೆಯ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದಾಸನು ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಸರಿಸರಿಯೆನ್ನುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ಮರುದಿನ ಹರಿದಾಸನು ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಪುನಃ ಬಂದುವರೆಂದೂ ಮೂರನೇ ಸಾರಿ ನೆರೆಯಲ್ಲರವರೆಂದೂ ಅವನು ಹೇಳಿದನು.

ನಾಲ್ಕನೇದಿನ ಹರಿದಾಸನು ಹೋದಾಗ ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗಯ್ಯ ಯಾರೊಂದಿಗೋ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹರಿದಾಸನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕಾದು ನೋಡಿ "ನಾನು ನಾಳೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ. ತಮ್ಮ ಸಂಭಾವನೆ ದಯೆ ಮಾಡಿಸಿವಿಡಿ" ಎಂದನು.

"ಅದೇನು? ಗುಮಾಸ್ತ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇನು? ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು ಆತ ಮೊನ್ನೆಯೇ ಹೇಳಿದನಲ್ಲ? ಸರಿ, ಇವತ್ತು ಅವನು ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲ, ನಾಳೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದರು ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯ.

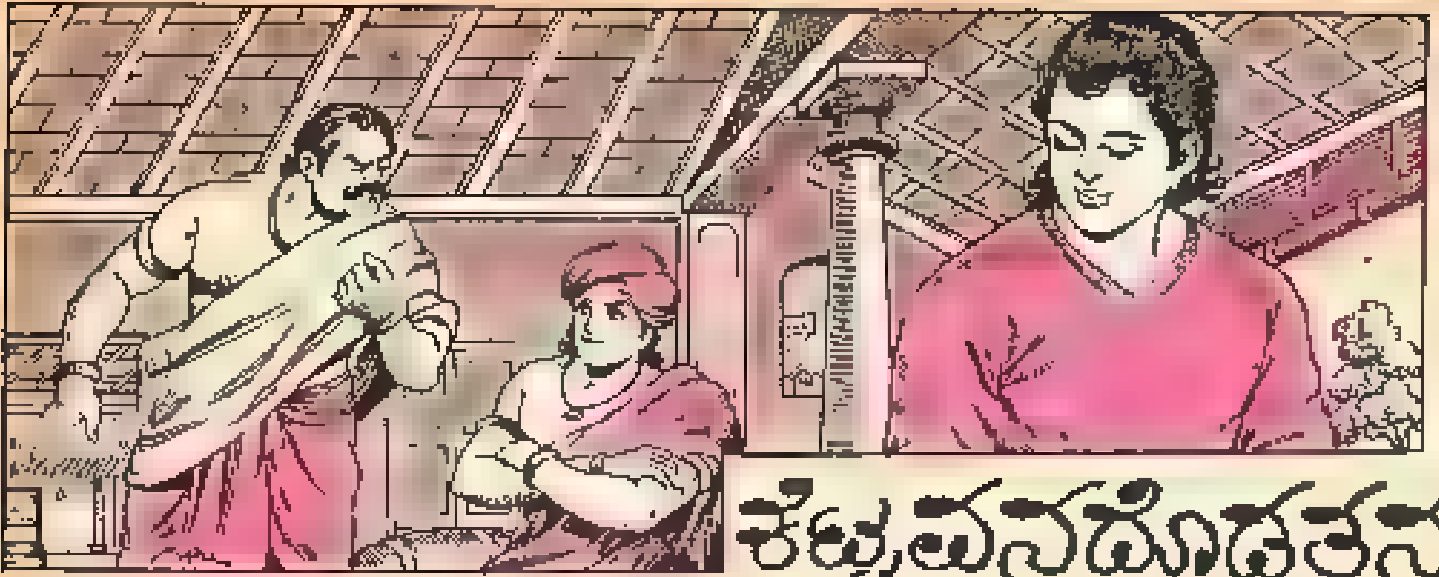
ಹರಿದಾಸನು ಉಸ್ಸನ್ನು ತ್ಯಾ ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಮಾರಣ್ ದಿನ ಗುಮಾಸ್ತನು 'ಬಂದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದನು. ಗುಮಾಸ್ತ ಹರಿದಾಸನನ್ನು ನೋಡಿ "ಎರು ಹೀಗೆ ಬಂದಿರಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಹರಿದಾಸ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುಮಾಸ್ತನು "ಹರಿದಾಸರೇ, ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಅಧಿಪ್ರಾಯ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ ಆತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಸಂಭಾವನೆ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು? ಅದೇ ಅವರ ಔದಾರ್ಯ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ ಬೇರೆಯವರು ಕೊಡುವುದೇ ತಾವು ಕೊಡುವ ಸಂಭಾವನೆಯೆಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನೇನೂ ಅವರ

ಸಂಭಾವನೆಯ ಆಶೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ" ಎಂದನು. ಈಗ ಹರಿದಾಸನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯ ಹತ್ತಾರು ಮಂದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಹರಿದಾಸನು ಬಂದು, "ಅಯ್ಯಾ ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಪ್ಪನ ಕೊಡಿ. ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸುಳ್ಳು ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳಿದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಲು ನಿಮ್ಮ ಗುಮಾಸ್ತ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಿರಲ್ಲಾ, ಆದ್ದರಿಂದೇ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಸುಳ್ಳು, ನಾನು ತುಂಬಾ ಸುಳ್ಳು ಗಾರ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ತುಂಬಾ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಒಡವಪಾದುದರಿಂದ ಹುಗೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳಾದಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹ ಬರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಹತ್ತು ಜನರ ನಡುವೆ ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ಮುಖ ಎತ್ತದಂಕಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹರಿದಾಸನಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಟ್ಟವರೇ. ಕಸ್ತೂರಿರಂಗಯ್ಯ ಹೊರಟ ಹರಿದಾಸನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗುಮಾಸ್ತನನ್ನು ಕರೆದು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಇವತ್ತೆಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕಡೆಗೂ ಒಬ್ಬನು ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊಡೆದನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಊರವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಕೆಟ್ಟವನದೊಡ್ಡತನ

ಹಿಂದೂ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನೆಂಬ ಗೃಹಸ್ಥ ನಿದ್ದನು. ಆತನ ಮಗ ಗೋವಿಂದಯ್ಯನಿಗೆ ಇವತ್ತು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ. ಮಿಡುಕುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಗೋಪಾಲಯ್ಯ ತಳಮಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಚಿರಂಜೀವಿ ಎಂಬವನು ಬಂದನು. ಅವನು ಎಂತಹ ಮೊಂಡ ರನ್ನೂ ಭಂಡರನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲವನೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೋಪಾಲಯ್ಯ ಆ ಮಹನೀಯನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಗನ ಕುಗಟೆಯನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ತಾನು ಎಷ್ಟು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುವೆನೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿರಂಜೀವಿ, "ನಿಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿರಿ" ಎಂದನು. ಅದರಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಗೋವಿಂದಯ್ಯನನ್ನು ಚಿರಂಜೀವಿ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿ, "ಗೋಪಾಲಯ್ಯಾ, ನೀವು

ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಇವನ ವಿಷಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇನಾಯಿತು? ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವೇ ಒಳ್ಳೆ ಕಷ್ಟ. ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ಎಂದಿ ಗ ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು.

ಗೋವಿಂದಯ್ಯ ತಂದೆಯ ಕಡೆಗೆ ನೀರಸವಾಗಿ ನೋಡಿ, ಅದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ನಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಗೋಪಾಲಯ್ಯ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಚಿರಂಜೀವಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವೇನೋ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ನನ್ನು ಸರಿ ದಾರಿಗೆ ತರುವಿರೆಂದು ನಂಬಿದರೆ, ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರಲ್ಲ? ಅವನು ಇನ್ನೇನು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಗೆ ಬಂದಾನು?" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು." ಎಂದ ಚಿರಂಜೀವಿ ತುಸುಬೇಸರದಿಂದ.

"ಮತ್ತೇನು? ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ತಕ್ಕ ಮಾತೇ ಇದು? ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂದು ಹೇಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಲ್ಲದೆ ಕ್ಲಿಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಿ.

ಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಬೇಕಾಗದು" ಎಂದನು ಗೋವಾಲಯ.

"ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ನನಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೂ ಸಹಾ ಈ ಮಾತನ್ನು ರುಡು ಪಡಿಸಿ ನೀಡಬೇಕು." ಎಂದನು ಚಿರಂಜೀವಿ.

ಗೋವಾಲಯ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕರೆ ದನು. ಚಿರಂಜೀವಿಯಂತಹ ಮಹಾಮುಖಾವನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದವನೆಂದು ತಿಳಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಗೋವಿಂದಯ್ಯ ನಿಗೆ. ಅದುದರಿಂದ ತಂದೆಯಿಂದ ದೈಗಳು ತಿನ್ನುವು ವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೋರಿತು. ತಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಮೂವರೂ ಕೂಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ರಾಮಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ರಾಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ತುಂಬ ಅದರರಿಂದ ನೋಡುವನೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಅಂತಹ ಸಜ್ಜನನು ಒಂದು ದಿನ ಯಾವುದಕ್ಕೋ ಚುಡುಗೊಂಡ ಒಂದು ತನ್ನ ಅಳನ್ನು ಎಪರೀತವಾಗಿ ಹೊಡೆದನು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ವಿಪರೀತವಾಗಿತ್ತು. ಅದರೂ ಸೇವಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೆಟ್ಟವನೇ ಆದನು. ಅವೇಲೆ ಅವನು ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯ ತನದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೂ, ಸೇವಕರೊಳಗೆ ಉಂಟಾದ ಅವನ ಮೇಲಿನ ಕಿಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

"ಇದರಿಂದ, ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಕಿಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವನ ಒಳ್ಳೆಯ ತನವೆಲ್ಲವೂ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯು ತ್ತದಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ತನ್ನ ವಿವರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ ರಾಮಯ್ಯ.

ಗೋವಾಲಯ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೂ ಚಿರಂಜೀವಿ ದುನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಂತಹರಾದ ಇನ್ನೂ

ಮೂವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಎಲ್ಲರೂ ರಾಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ವುದು ಕಷ್ಟವೆಂತಲೂ ಕಿಟ್ಟ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ವುದೇ ಸುಲಭವೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದರು.

"ಹಾಲ್ವರನ್ನು ತೋರಿಸಿದನಲ್ಲ? ಈಗೀನು ಹೇಳು ತ್ತೀರಿ?" ಎಂದು ಚಿರಂಜೀವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು ಗೋವಾಲಯ.

"ನಿಲ್ಲಿರಿ. ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕುದ್ಡ ಪೂಕರಿದುಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದನು ಚಿರಂಜೀವಿ.

"ಯಾರು ಯಾರಿ? ತನ್ನ ಮಗನೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮ ಒತೆಯಲ್ಲೇ ಬಂದವನಾದುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚಂದ್ರಯ್ಯ ಅಂತ ಇದ್ದಾನೆ. ಮಹಾರುಪ್ಪ" ಎಂದನು ಗೋವಾಲಯ.

ಮೂವರೂ ಕೂಡಿ ತಾವು ಮೊದಲು ನೋಡಿದ ರಾಮಯ್ಯನೇ ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚಂದ್ರಯ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿದರು.

"ಅವನೊಬ್ಬ ಮಹಾದಾಷ್ಟ. ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಅನ್ನಸಿಕ್ಕಿದು; ಪಂಚಮಹಾಮಾತಕಗಳೂ ಸುಪ್ತಕೊಂಡಾವು" ಎಂದರು ರಾಮಯ್ಯನೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲರೂ.

ಆಮೇಲೆ ಮೂವರೂ ಕೂಡಿ ಚಂದ್ರಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಚಿರಂಜೀವಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ. "ದಿನವಿಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಗುರಿಸುವವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಗೊತ್ತು. ಯಾವ ಪುಂಡ ಏನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ನನಗೊಂದು ಲೆಕ್ಕವೇ?" ಎಂದ ಚಂದ್ರಯ್ಯ. ಅವನಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಕ ಪಡೆದು ಮೂವರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಚಿರಂಜೀವಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು, "ಕೋಳಿನ ಹಾಿಗೆ ಬಿಡಿದ್ದೀಯಾ! ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬದುಕಲಿಕ್ಕೇನು ಭಾಡಿ? ಹೀಗೆ ಬೇಡಿ ತಿನ್ನ ಬೇಕೇ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ?" ಎಂದನು.

"ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೆ ಗಲಹ ಬೇಡಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಬೇಡಿ ತಿನ್ನುವೆನೇ ಹೊರತು ಕಾಡಿ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು ಭಿಕ್ಷುಕ.

ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಚಿರಂಜೀವಿ ನಕ್ಕು, "ನೋಡಿದಿರಷ್ಟೆ? ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವನೂ ಮಾತಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರವರು ಪೂರಾ ತನ್ನನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ಬೈಗುಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾನೆ ಅಂಥ ಸಹನೆ ಕೆಟ್ಟವರಿಗೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಅದಕ್ಕೇ ಕೆಟ್ಟವರೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮಾನವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಫುಸುಕಾಳಿ ಮಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ ಏನಿದೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ?" ಎಂದನು.

ಚಿರಂಜೀವಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಂಗ್ಯವು ಗೋಪಾಲಯ್ಯನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಗೋವಿಂದಯ್ಯನಿಗೂ ಈ ಮಾತುಗಳು ನಾಚಿಕೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡಿದುವು. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಡುಕುತನವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯವನಾದನು. ತಂದೆಯ ಚಿಂತೆಹೋಯಿತು.

ದೇವಿಭಾಗವತ

ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶುಕನು "ರಾಜಾ, ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಾಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆನು. ಒಹಳ ಸಂತೋಷವೂ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸಂದೇಹವು ತೀರಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಅದರಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ. ಸುಖವಡದೆಹೋದರೆ, ಅಥವಾ ಸುಖವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಖಿನ್ನನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತ ಹವಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ತಾವಂತೆ ಎಲೆಯ ಮೇಲಿನ ನೀರಿನ ಹಾಗೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಕೆಟ್ಟವೇ ಆದರೂ ಒಳಿತನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತವೆ" ಎಂದನು ಜನಕ.

"ಮದೆಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನು ಹೇಗಾಗುತ್ತಾನೆ? ದೀಪದ ಹೆಸರು ಹೇಳಲ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕತ್ತಲೆ ಓಡಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಅಜ್ಞಾನವು ಹೋಗಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ? ಆಟರಣೆಯ ಅನುಭವವು ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ನೀವು ರಾಜರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮಲ್ಲಿ ಧನವಾಂಛೆ, ಸ್ತ್ರೀವಾಂಛೆ, ಪುತ್ರವಾಂಛೆ, ರಾಜ್ಯವಾಂಛೆಗಳು ಇರುತ್ತವಷ್ಟೆ? ರಾಜರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಕ್ಷರಕ್ಷಣ ಮಾಡದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ಭೇದಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನಿಮಗೆ ಮೋಕ್ಷಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆತಾನೇ ನಂಬಲಿ? ನಾನೆಂಬರೆ, ನನಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಖವೂ ಇಲ್ಲ. ದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲ. ಶತ್ರುವೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನದೆಂದು ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಲು ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಇಡು ಮೃಗದ ಹಾಗಿರುವವನು ನಾನು. ನನ್ನಂಥವನಿಗಲ್ಲದೇ ನಿಜವಾದ ಮುಕ್ತಿ?" ಎಂದು ಶುಕನು ಕೇಳಿದನು.

"ನೀನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಅಡವಿ ಮೃಗದಂಥವಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತವನು. ಸನ್ಯಾಸಿ

ಯೂಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂರ್ತುಗಳೂ ಕುತವೆ
ಗಳೂ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ; ಮನುಕುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರೂ ಮೋಕ್ಷ
ಪಡೆಯಬಹುದು. ನುಮಕಾರವನ್ನು ಬಿಡದೇ
ತೋದರೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರೂ
ಮುಕ್ತಿಬರಲಾರದು” ಎಂದು ಜನರಾಜ.

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಜ” ಎಂದು ಶುಕನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ
ಜನಕನಿಂದ ಅನ್ಯಥವಾದವು ಹಿಂದಿಲಾಗಿ ತಂದೆಯ
ಒಳಗೊಂಡನು.

“ಅನ್ಯಾ, ಜನಕರಾಜನು ನಿನ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ತೀರಿಸಿದನೇ?” ಎಂದು ವ್ಯಾಸನು ಶುಕನನ್ನು
ಕೇಳಿದನು. “ಹೌದು. ಮನಸ್ಸು ತಣಿಯಾಗಿದೆ. ಆ
ಜನಕನ ಹಾಗೆ ಇರಲು ನನಗೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ”
ಎಂದನು ಶುಕ.

ಮಗದ ಫಲವು ಕೀಳಿ ವಾಸನಾಗಿ ಕುತೋಷ
ವಾಯಿತು. ಈ ದೊಡ್ಡದೇ ನೋಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಿ

ಎಂಬ ಕನ್ನೆಯನು ತಂದಾ ಶುಕನಿಗೆ ಮದುವೆ
ಮಾಡಿದನು. ಶುಕನು ಸುಖಾರದಕ್ಕೆ ನಿಲಿವನ್ನಾಗಿ
ರೂಪ, ಅವಕಾಶದಿಗೆ ಸುಖಾರ ಸುಗುಣದಿರಲು
ಗೌರವ ಪ್ರಭ, ರೇವತು ತ. ಭೂ. ಕೃಷ್ಣ. ಮುಖ
ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮಗನಿರಾಗಿ ತಂದೆಯಾದನು.
ಅಸುತರ ಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಮಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ
ದಳು. ಎಫ್ರಾಹನ ಮಗನಾದ ಅಣ್ಣಾಹನೇಂಬವ
ನೊಂದಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ
ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನ ಹೆಸರು ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತ.

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ರಾಜನಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪರಿವಾಲನೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ನಿರದಮನು
ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದು ಸುರದನು. ಅವನಿಗೆ
ಮಾಯಾದೇವತೆ ಬಂದೇಕೆಂದನು. ಕುತವೆ-ಕೀರ್ತಿ
ದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಅದ
ಕೊಂಡಿಗೆ ದೈರ್ಯವೂ ಹುಟ್ಟಿಬಂದಿರುವ ಅನು
ರಾಜ್ಯ ಭಾರವನ್ನು ಮಗನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ತಪಸ್ಸು
ಮಾಡು. ಅನಂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಶುಕನು ಕೂಡಾ ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿರುವಾಗ
ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಲಾಸ ಹಿಮ್ಮೆತ್ತಿ ಹೋಗಲು
ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ತಪಸ್ಸು ಸಿದ್ಧಿಯೂ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲೂ
ಇದ್ದನು. ಕಲ್ಪಕದಿಗೆ ಅವನು ಕೈಲಾಸ ಹಿಮ್ಮೆತ್ತಿದ
ಕುತವೆದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಸಿದ್ಧಿ
ಹೊಂದಿದನು.

ಮಗನು ಹೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸನಿಗೆ
ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು. ಬಾಧೆಯೂ ಆಯಿತು.
ಇದ್ದಲ್ಲಿರಲಾಗದೆ “ಅಯ್ಯೋ ಪುತ್ರಾ, ಶುಕಾ” ಎಂದು
ಕೂಗುತ್ತಾ ಕೈಲಾಸ ಹಿಮ್ಮೆತ್ತಿ ಹೋದನು. ಅಗ
ಲಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ ಶುಕನು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷನ ರೂಪದಲ್ಲಿ
ತಂದೆಗೆ “ಹಿ ಹಿ! ಇದ್ದೇನೆ! ಇದ್ದೇನೆ! ನಾನು
ಅಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಅಕಾಶದಿಂದ ತಂದೆಗೆ
ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದರೂ ವ್ಯಾಸನು ಪುತ್ರಮೋಹದಿಂದ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರಲು ಶಿವನು ಅವನ ಮೂಲೆ ಬಂದು, "ನನ್ನ ಮಗನು ಗೋಗೋಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬುಧವಾಸಂಕಟ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಶೋಕಿಸುವುದು ಬೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ." ಎಂದನು.

"ಮಗನನ್ನು ನೋಡದೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಣ್ಣಗಾಗಲಾರವು ನನ್ನ ಮುಸುಕು ನನ್ನ ಶರೀರವೆಲ್ಲವೂ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ?" ಎಂದನು ವ್ಯಾಸ.

ವ್ಯಾಸನು ಟಿಂಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವಂತಹುದಲ್ಲವೆಂದು ಶಿವರು ಶಿವನು, "ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಯೋಮಾಗಲೂ ನೆರಳನ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಕಪಟದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ವರಕೊಡುತ್ತೇನೆ. 'ವ್ಯಾಸೋಗು' ಎಂದನು. ತರುವಾಯ ವ್ಯಾಸನು ಸುವರ್ಧಾನಗಿಣಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯಗಿದನು. ವ್ಯಾಸನು ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಸಿರುವುದು ವ್ಯಾಸನಿಗೆ ಮೂತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಸೂತಪುರಾಣಕು ಹೇಳಲು, ಶುಕನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಶೌನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳು, "ವ್ಯಾಸನಂಥವನಿಗೇ ಸಂಹಾರದ ಬಂಧವಾಕವು ಅಪ್ಪರಮಟ್ಟಿಗಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೂಡಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ ತರುವಾಯ ವ್ಯಾಸನು ವಿಸು ಮಾಡಿದನೆಂದು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿರಿ" ಎಂದರು. ಸೂತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲಿದನು:

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾದಿಗಳ ಜನನ

ವ್ಯಾಸನಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಿರ್ದ ವೈಕುಂಠವಾಯನ, ಜೈಮಿನಿ ಅಪಿತ, ಸುಮಂತ ಎಂಬವರು ಈ ಮೊದಲೇ ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನಿಂದ ಅದ್ವೈತ ದೇವರು ಹೊಲಲು ಹೋಗಿದ್ದರು ಈಗ ಕೂಡಾ ಕೊಡಾ ಹೊಲಲು ಹೋದುದಾಯಿತು. ವ್ಯಾಸನುಕೂಡಾ ಎತ್ತಾರರೂ ಹೊಲಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅವನಕಾಯ ಸತ್ಯವಾಯಿತು ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಾನು

ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳ, ಹೋಗಿ, ಅದ್ವೈತ ಸವಾಧರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದನು. ಅವರೊಡನೆ ತನ್ನ ಶಾಯಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಲು, ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ಶಂಕಿಸಿ ರಾಜನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಅಷ್ಟು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಸನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯಹೀನವಿಯ ಹಿರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮವಿರಾಡಿಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶಂಕಿತು ಮಹಾರಾಜನು ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸತ್ಯವತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಾರದ ಮುತ್ತು ವಿಟ್ರ, ವಿಷಾರುಟು ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಗಕಾಲದ್ಲ ಸತ್ಯಹೋದನು ಶಂಕಿತನು ವೀಗಿ ಹಿರಿಯಮಗನಾಗಿ ಭೀಷ್ಮನೆಂಬವನು ಈ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದನು. ಅವನು ತಂದೆಗೆ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೋತ್ಸೇನೋ ವಾಗ್ಗಿಗಮು ಹಗಲೆ ಸುಗಂಧ ಬ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಾ ಹೇಳ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ತಂದೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ

ప్రతిష్ఠ అడ్డుపెందుదరింద, తన్ను హిరియ
తమ్మనాచ బిత్తాగదనిగి చట్టగట్టిదను.

ఒందుసారి బిత్తాగదను బేటియోడలు
అరగ్గాళ్ళ తోచుచు అల్లి అవనిగి తన్ను తేసరిన
బట్టగింధివనోందిగి చిగళమట్ట దొడ్డు
తొరబాటవో అడుగు. ఆ యుద్ధాదర్శి గుంధివన
బిత్తాగదను భాషనమునించి బిత్తాగద
నన్ను తొలందుబిట్టను

తరువాత భాషను తమ్మనో లుత్తరక్రియ
గళన్ను చూచి. వివేకవియోగిగి చట్టచన్ను
బట్టదను ఈ చట్టచిగి చాచునొ బిట్టగిగి
చును వివేకవియోగను చట్టచ చున్నుగి
బాదాగి భాషను అచాగి చుచుచేచూడలు
అలొలొలొ తొలొలొ

ఆ కవయోదర్శి కాశీరాజును తన్ను చూచుచు
బువూరియొగి కృపించురద వివారలు చూచి.

ఎల్లారాజరిగొ ఆ తన్ను కళుహిదను
భాషను ఆ కృపించురద తొలొ. అచిద
రాచిచ్చా రాచిచ్చాగి తొలొ. కాశీరాజు
బువూరియొరద అచా, అచా, అచారి
అచారిన్ను తన్ను రచిద మోరి విరికిలొందు
తమ్మ చునేగితుండు అచరిన్ను కాచిగి తొలొ
చిదను. అచరి అచాచిచ్చా అచరి చూచు
రన్ను వివేక వియోగిగి చుచుచేచూడలు
మొకతొ వియోగిగి తొలొ చూచిదను.

అగి అచా ఎంబ తుదొగి, నాటికయొంద
కలిగిగి తొలొ భాషనొందిగి. "నాగి ఈ
చుచుచేచు మోరి కచ్చిచ్చి. నానొ సాల్పనొ
చుచ్చుర బేటియొ తొలొలొ నొచ్చి నొచ్చు
కలియొంద నన్ను తొలొలొ నొచ్చు అచిచిదర్శి
రుచ నన్ను ఇచ్చు సాల్పరాజునొ స్తొలొ
లొలొ నాను చుచ్చునొ బేటియొలొలొ
రింద నొచ్చునొ చుచుచేచూడలొ" అచరి.

భాషను హిరియ రొందిగొ తాచు
యొందిగొ. మొత్తిగింధిగొ కలితు అలొ
అన చూచి తొలొలొ చుచుచేచూడలొ సాచ్చి
విచ్చిచేచు తొలొ అచరిన్ను కేటియొగిగళుచి
బిట్టను. అచా సాల్పసాల్ప బిగి తొలొ
"నాను భాషనొందిగి నొచ్చునొ బేటియొత్తొ
నొచ్చు తొలొ అచను నన్ను నొచ్చు బిగి
కళుహిదను అచుచరింద నొచ్చు నన్ను
చుచుచే చూచిగొలొలొ" అచరి.

"నన్ను కళిచ్చిచ్చియొ భాషను నొచ్చునొ
చుచ్చి విచి తొలొలొ. చరళయొనొచ్చు చుచ్చు
బిట్టచొచ్చు చూచుచూచుచు చుచుచేచూడలొ
చుచ్చి" తొలొలొలొ తొలొలొలొ
తొలొలొ" అచను సాల్ప.

“ಅಯ್ಯೋ! ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡದವಳಾದೆವಲ್ಲಾ!” ಎಂದೂ ವಿಲಸಿಸುತ್ತಾ, ಅಂಬಾ ಭೀಷ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ತಿರುಗಿಬಂದಾ, “ಕಾಲ್ಪನು ನನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು ನನಗೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ನೀನೇ ತಕ್ಕವರು.” ಎಂದೂ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಳು.

ಒಬ್ಬನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದವಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ತಪ್ಪು ನಾನಂತೂ ಮದುವೆ ಯನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು” ಎಂದನು ಭೀಷ್ಮ.

ಆದರೆ ಅಭಿಮಾನಿನಿಯಾದ ಅಂಬಾ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ತಪಸ್ಸು, ಮಾಡಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದಳು. ಭೀಷ್ಮನು ಉಳಿದಿಬ್ಬರು ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿದನು. ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು ಆ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳೊಂದಿಗೆ ಸುಖ ಯಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತ, ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯ ವಾಳಿ. ಕಡೆಗೆ ಕ್ಷಯರೋಗದಿಂದ ಸತ್ತನು.

ತನ್ನ ಎರಡನೇ ಮಗನೂ ಸತ್ತು ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸತ್ಯವತಿಗೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅವಳು ಮುಂದೂ ವಿಚಾರ ತಂದುಕೊಂಡು, ಭೀಷ್ಮ ನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನೊಂದಿಗೆ, “ನೀನು ಕೂಡಾ ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜರ ಮಗನೇ ಆದುದರಿಂದ, ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿ, ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತೀರಿಸು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ವಂಶವೇ ಸುಶಿಸುವುದಷ್ಟೆ? ಅಂಬಿಕಾ, ಅಂಬಾಲಿಕೆಯರ ಕೈಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಓಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಗಂಡನಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ ಅವರಿಂದ ಪುತ್ರ ರನ್ನು ಪಡೆದು ನನ್ನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸು. ಇದು ಧರ್ಮ ಪಾಹಿರವಾದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

“ನಿನ್ನ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಮದುವೆಯಾಗಲಾರನೆಂದೂ

ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನೆಂದೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅದನ್ನು ಮೀರಲಾರೆ. ಸತ್ಕುಲದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದು ವಂಶವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದೂ ಅಧರ್ಮವೇನಲ್ಲ.” ಎಂದನು ಭೀಷ್ಮ.

ಭೀಷ್ಮನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೊಡಲೇ ಸತ್ಯವತಿ ವ್ಯಾಸನನ್ನು ನೆನೆದಳು. ಕೂಡಲೇ ವ್ಯಾಸನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಭೀಷ್ಮನು ಆತನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಸತ್ಯವತಿ ವ್ಯಾಸನೊಂದಿಗೆ, “ಅಪ್ಪಾ, ತಪೋಧನನಾಗಿ ನನ್ನ ವರಪುತ್ರನಾದ ನೀನು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರ ವಂಶ ವನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಂದಿದೆ. ಅವರ ಶಕ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ಪುತ್ರ ವರಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನೀನೇ ನೀಡ ಬೇಕು” ಎಂದಳು.

ವ್ಯಾಸನು ತಾಯಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ, ಅಂಜಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ವರವಿತ್ತನು. ಆದರೆ ಆ ಮಗು ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ರಾಜ್ಯ

ಭಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನವನ್ನಲ್ಲಿಯೆಂದುಕೊಂಡು ಸತ್ಯವತಿ ವ್ಯಾಸನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎರಡನೇ ಸುರದ ಅಂಬಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವಳು ವ್ಯಾಸನು ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ವ್ಯತ್ಯಸು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಯೋಗಿರುತ್ತದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವನೂ ರಾಜ್ಯಾಹಂಕಾರವಾಗಲಾರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸತ್ಯವತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಗುವಿಗಾಗಿ ಅಂಬಿಕೆಯನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ವ್ಯಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಅಂತೆ ಅಂದರೆ ಅತ್ತೆಗೆ ಇದ್ದರಾದರೂ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದೇ ವ್ಯಾಸನು ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅಂತೆ ಗಾಢದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದಾಸಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಆ ದಾಸಿಗೆ ವ್ಯಾಸನ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ವ್ಯತ್ಯಸೇ ಬಿತ್ತರ. ಅತನು ಮಕ್ಕೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಸನಂತಹ ಜ್ಞಾನಿ.

ಹೀಗೆ ಭರತವಾಚನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸಲುವ್ಯಾಸನಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಅವನಿಂದ ಭೃತರಾಷ್ಟ್ರನೂ, ವಾಂಕರಾಜನೂ, ವಿದುರನೂ ಹುಟ್ಟಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಬೆಳೆದರು.

ಸೂತಪುರಾಣನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು, ಶೌನಕಾದಿಗಳು ಅತ್ಯುಬ್ಬಿದರು. "ಮಹಾಸುಭಾವ, ಸತ್ಯವತಿಗೆ ಕುತಸುಪಿನಿಂದಾಗಿ ವಿವಾಹವಾದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಸತ್ಯವತಿಗೆ ವ್ಯಾಸನು ಮಗನಾದ ಕಥೆ ಏನೋ? ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸೂತಪುರಾಣನು ಆ ವೃಕ್ಷಾಂಶವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: ಹಿಂದೆ ಬೇದಿದೇಶವನ್ನಾಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಉಪಂಚರವನು ಎರಡನೇ ಅತ್ಯಂತ ಕೌತೂಹಲ ಪಡೆದವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಸಿದ ಮೆಚ್ಚಿನ ಇದ್ದರಾದ ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವೊಂದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ದಿನದಲೇ ಅವನು "ಅ.ಪರಿಚರ" ಎಂಬ ಹೆಸರುಬಂದಿತ್ತು.

ಅವನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗಿರುವೆವೆ ಅತ್ಯಂತ ಸೂರವಿ. ಅವಳ ಸೇವಾ ಸುಗೃಹದಿಂದ ದೇವರೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಅವನಂತೆಯೇ ಒಲಸುವದನ್ನು ಕಾದ ವರು ಮಂದಿ ಕುಮಾರರನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಆ ವರು ಮಂದಿ ಕುಮಾರರನ್ನೂ ವರು ದೇಶಗಳಿಗೆ ರಾಜರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಪತ್ನಿಗಿರಿಕಾ ಅತ್ಯಂತ ಕುಳಿಭೂತನಾಗಿ ಪತಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಳು. ವಸುರಾಜನು ಅವಳ ಕೊಠಿಗೆಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿದ್ದು ಮದಾಗೆ ಅವನು ತಂದೆ ಅವನು ಕರೆದು "ಈ ದಿನ ಎನ್ನ ಹುತನ ಶ್ರಾದ್ಧ ನಿನಗೆ ಬೇಗನೇ ಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಬೇಟೆ ಹೂಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೃಗವನ್ನೂ ತಾ" ಎಂದನು.

ಹೆಂಡತಿ ಮುಖ್ಯವೋ ಹೆಂಡೆಯ ಮೂತು ಮುಖ್ಯವೋ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೊತ್ತು ಮುಖಿತನಾಗಿ ವಸುರಾಜನು ತಂದೆಯ ಮೂತು ಮುಖಿತವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮೊದಲು ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಯಮುನೆಗೆ

ಹೋದನು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ ಅವನು ಸ್ನಾನಮಾಡುವಾಗ, ಒಂದು ಮೀನು ಅವನ ಶರೀರ ವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆ ಮೀನು ಅದ್ವಿತೀಯ ಎಂಬ ಅಪ್ಪರಸಿಯಾದುದರಿಂದ ಮೀನಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ಅವಳು ಏನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶಾಪದಿಂದ ಮೀನಾಗಿದ್ದಳು.

ಮುನಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಸೂತಪುರಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಅದ್ದು ಬಂದು "ಅದ್ವಿತೀಯ ಹಾಗೇಕೆ ಶಾಪ ಬಂತು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಸೂತನು ಅದನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿಯ ಜನನ

ಒಂದುಸಾರಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯಮುನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಸುಧಾವೇದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದ್ವಿತೀಯ ಅಪ್ಪರಸಿ ಯಮುನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಯುಕ್ತ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಳಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸಮೀಪ ಬಂದು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಳು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಹು ಕೋಪದಿಂದ "ಮೀನಾಗಿ ನೀರಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರು" ಎಂದು ಶಪಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವಳು ಅವನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಳಲಳನೆ ಅತ್ತಳು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೂಡಗೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ಎರಗೆ ಮೀನಾಗಿದ್ದು, ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ ಮಗಳೂ ನಿನ್ನ ಒಸಿ ಕಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ನಿಜರೂಪ ಬರುತ್ತೆ."

ಎಂದು ಶಾಪಕ್ಕೆ ವಿಮೋಚನೆ ಹೇಳಿ ಹೋದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವಳು ಯಮುನಾ ನದಿ ಯಲ್ಲೇ ಮೀನಾಗಿದ್ದಳು.

ಕಾಲ ಕೂಡಿದುದರಿಂದ ವಸುವಿನ ಸಂಸ್ಕರಣವಾಗಿ ಆ ಮೀನು ಗರ್ಭಧರಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮೀನು ಬೆನ್ನಿನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ಬೆನ್ನನು ಆ ಮೀನನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವಾಗ ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಾಸವ ಶಿಶುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಅವನು ಆ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಸುರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ವಸುವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಹ್ವು. ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ತಾನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಆ ಬೆನ್ನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಬೆನ್ನನು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಕಾಲಿಡಾ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರೂ ಮತ್ತೊಂದರಿ. ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ವಸುರಾಜನು ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯನೆಂದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆನು ಉಪರಿಚರ ವಸುವಿನ ಮನೆ ಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಬಂದನು.

ಮೀನಿನ ರೂಪ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅದ್ವಿತೀಯ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿ, ಅಪ್ಪರೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ದೋಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸತ್ತಿತು

ಚೆತುರಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನ ಮಗನಾಗಿ ಸುದರ್ಶನನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು.

ತಂದೆ ತೀರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೆಳುವವರಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಒಗಿಯ ದುರ್ವ್ಯಸವಗಳೂ ದಾಸನಾಗಿ, ಇಲ್ಲದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಕಡೆಗೆ ಕ್ಷೀಣಿತರಾಗಿ ನಟಿಸುಂಡಿದ್ದವರೊಂದರೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಪುನಃ ಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಊರು ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋದನು. ಆ ಅವನನ್ನು ಮೋಡಿ ಅವನ ಹಳೆಯ ಮಿತ್ರನು ಗುಪ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆದು.

"ನಾನು ಮತ್ತೆ ವಶ್ಯರ್ಥವಂತನಾಗಿ ಬಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಹನ್ನಸುತ್ತಲೂ ಪಾಯಿಯಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ ನಾನು ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕ." ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಳುವಂತೆ ಮೋಪದಿಂದ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು ಸುದರ್ಶನ.

ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ವ್ಯಾಪಾರವಾಡಿ, ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಧನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಹನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಲು ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಚೆತುರಾವರ್ತಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಕಿ ಆ ಗಂಟವೊಂದಿರು ಒಂದು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು.

ಆ ಕಾಕಿ, ಸತ್ತವ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಮಂದಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅನಾಪಾದುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುದರ್ಶನನು ಆ ಅಬಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಉಪ್ಪುಹಿಂದಿನ ಮೈ ಮರೆತು ಇದ್ದುನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಡ್ಡಿ ಅರುತ್ತ ಬಿಡು.ಗುಪ್ತವರೂಳಿಗೆ ಇರುವ ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು.

ಬೆಳಗಾದಮೇಲೆ ಅವನು ಹೊರಡುವ ಪುಯಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವಳನ್ನು ಮೋಡಿ ಹೇಡು "ನಿನ್ನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹೇಗೆ ನೆರವೇರಿಸುವುದು ?" ಎಂದಳು.

"ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕ, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೇನಲ್ಲ ? ಹಾಗೆ ಅಯಿತು. ಆದರೆ ! ಕುಡುಕನೂ ಕೂಡುಕನೂ ಅದ ಸುದರ್ಶನ ಎಂದೂ ನೆತ್ತಿಯಿತು ಸತ್ತವನು ಇನ್ನು ಎದ್ದು ಬರುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ, ಬಿಡು," ಎಂದನು ಸುದರ್ಶನ.

ಕಳ್ಳನಿಂದಬುದ್ಧಿ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗೌರಿ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳೆಂಬ ದಂಪತಿಗಳಿದ್ದರು. ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಉರ್ಮಿಳೆ ತುಂಬ ಸಾಧು, ಸರಳೆ. ತಾನಾಯಿತು, ತನ್ನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು ಎಂಬಂತಿರುವವಳು. ಅವಳ ಗಂಡ ಚಿರಂಜೀವಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಕಾರ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆಯ ಉದ್ಯೋಗವಿದ್ದಿತು. ಅವನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಅಸಹನೆಯೂ ಕೋಪವೂ ಹೆಚ್ಚು.

ಅಂದಮೇಲೆ ಸಾಧು ಉರ್ಮಿಳೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗಿದ್ದಳೋ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಹೊಸದಾಗಿ ಗಂಡನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಗಂಡನೆಂದರೆ ಭಯವೇ ಗಂಡ ಹೇಳುವ ಮಾತು ಕೂಡ ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಗಂಡ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಮಾಡಿ ಗಂಡನಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ವೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಚಿರಂಜೀವಿ ನೀರುಳ್ಳಿ ಗಿಡವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಒಂದು ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕೊಟ್ಟು, "ಇದರ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಗಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಪಲ್ಕ ಮಾಡು. ಬಾಕಿ ಇರುವ ದಂಟು ಸೊಪ್ಪು ಸಣ್ಣಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹುಳಿ ಮಾಡು. ನಾನು

ರಾಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಗಂಡನು ಮಾತಾಡಲು ಕೊಡಗಿದಾಗಲೇ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕಾಗಿದ್ದದ್ದು ಉರ್ಮಿಳೆಯ ಕಿವಿಗೆ ಪಲ್ಕ, ಹುಳಿ, ಅನ್ನಗಳ ಸಂಗತಿಯಷ್ಟೇ ಕೇಳಿಸಿದ್ದಿತು. ಅವಳು ನೀರುಳ್ಳಿಯ ಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಸಣ್ಣಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಬೀಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಹುಳಿ ಮಾಡಿದಳು. ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಪಲ್ಕ ಮಾಡಿಟ್ಟಳು. ಅಮೇಲೆ ಗಂಡನ ದಾರಿ ನೋಡುತ್ತ ಕಾದುಕೊಂಡಳು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡನು ಒಂದು ಇನ್ನೇನು ಬಯ್ಯುವನೋ, ಹೊಯ್ಯುವನೋ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಚಿರಂಜೀವಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. "ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿರುವೆಯಷ್ಟೆ? ಒಡಿಸು, ಒಡಿಸು" ಎಂದನು ಒಂದ ಕೂಡಲೇ.

"ಆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀರುಳ್ಳಿಗಡ್ಡೆ ಹುಳಿ, ಅದರ ಸೊಪ್ಪು ಪಲ್ಕ" ಎಂದು ಉರ್ಮಿಳೆ ಹೇಳಿದ್ದೇ ತಡ, ಚಿರಂಜೀವಿ ಕೋಪದಿಂದ, ಹೊರಬಾಗಿಲನ್ನು ದಳಾಲ್ತನೆ ಹಾಕಿ ಬಂದು, "ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ

ಹೀಗೆಯೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದೊಂದೂ, ಮಾಡುವುದೊಂದೂ ಬೆಟ್ಟ ತಿಂದ ಹೂರತು ಬುದ್ಧಿ ಬಾರದಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಳ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗುದ್ದಿದನು. ಉರ್ಮಿಳ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಳು.

“ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಆಗಿ ಹೋಯಿತೇನು? ನನ್ನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನೀನೇನು ಮಾಡಿದರೂ ನಾನು ತಿನ್ನ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹುಂ, ಬಡಿಸು!” ಎಂದನು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹೂವನೋ ವಭಾಲ್ಲನೆ ಹಾರಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ. ಅವನೊಟ್ಟ ಕಳ್ಳ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಮನೆಮೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತು ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕರಗಿನ ಶರೀರವೂ, ಕೋರೆ ಮಿಂಸೆಗಳೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಹದನಾನ ಕತ್ತಿಯೂ ಬಿರಂಜೀವಿಯನ್ನು ನಡುಗಿಸಿದುವು. ಏನೂ ತೋರದೆ ಅವನು ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ಬೆಪ್ಪಿನ ಹಾಗಾದ.

ಕಳ್ಳನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿರಂಜೀವಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, “ಮರದ ಕೊರಡಿನ ಹಾಗಿ ನಿಂತಿರೋಕೆ?

ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಗೆನಟ್ಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡು ಬೇಗ!” ಎಂದನು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ.

ಬಿರಂಜೀವಿ ಭರಭರಿಸುತ್ತ, “ಸ್ವಲ್ಪ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿರಿ! ಕದಲಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ!” ಎಂದು ತೊದಲಿದನು.

ಕಳ್ಳ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, “ಹುಂ, ನಡೆ!” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಮುಂದೆಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದನು. ಬಿರಂಜೀವಿ ಬೆಟ್ಟಗಿಡು ಹಣವನ್ನೂ ಸುಗಳನ್ನೂ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ ಕಳ್ಳನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕಳ್ಳ ಆ ನಗಗಳ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, “ಎಲ್ಲಿ ನೀರುಳ್ಳಗಡ್ಡೆಯ ಹೂಳಿ, ನೀರುಳ್ಳ ಸೊಪ್ಪಿನ ಪಲ್ಟಾ? ನಿನ್ನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತ, ಬೇಗ ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳು” ಎಂದನು ಬಿರಂಜೀವಿಯೊಂದಿಗೆ.

ಬಿರಂಜೀವಿ ಉರ್ಮಿಳಿಯನ್ನು ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟು ಗಂಟಕ್ಕೆ ನೋಡುತ್ತ, “ಹಾಗಿ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂತಿರೋಯಾ? ಬೇಗ ಈ ಕಳ್ಳಾಪರಿಗೆ ಒಡಿಸು ಮುತ್ತ” ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿದನು.

ಉರ್ಮಿಗಳ ಬೆಗನೆದ್ದು ಕಳ್ಳನ ಮುಂದೆ ಒಟ್ಟು
ಲನ್ನು ಹೊಳೆದಿಟ್ಟು, ನೀರಿಟ್ಟು ಉಟ ಬಡಿಸಿದಳು.
ಕಳ್ಳ ಉಟ ಮಾಡುವಾಗ ಬರಂಜೀವಿ ಗಾಳಿ
ಬೀಸುತ್ತ ಅವನ ವಕ್ರದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತ.

“ಅಹಾ! ಏನು ಕುಟಿ ಈ ಪಲ್ಕಟ್ಟೆ! ಅಮೃತದ
ಹಾಗಿದೆ ಹುಳಿ! ಭೇಷ್! ಭೇಷ್!” ಎನ್ನುತ್ತ ಕಳ್ಳ
ವಾಕ್ರದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ, ಬರಂಜೀವಿ
ಯೊಂದಿಗೆ “ಏಯ್! ನೀನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೇನಾ?
ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವವಳನ್ನು
ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆಯುವೆಯಲ್ಲಾ?” ನಿನ್ನ ಮನೆ
ದುದ್ದಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೋಚಿಕೊಂಡ ನನಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ
ಕೈಯಿಂದ ಉಟ ಬಡಿಸಿ, ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತ ಕುಳಿ
ತಿರುವೆಯಲ್ಲ! ಎಂದು ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕನು.

ಆ ಮಾತು ಬರಂಜೀವಿಗೆ ತಲೆ ಕೆತ್ತರಿಸಿದ
ಹಾಗಾಯಿತು ಕಳ್ಳನು ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿ
ಸಿದನು: “ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಳ್ಳನಾದೆ! ಅಂತ ನಿನಗೆ
ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ? ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಒಬ್ಬ ಪಕ್ಕಾ ಕುಡುಕ
ಕುಡಿದು ಬಂದಾ ನನ್ನ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಂಡುಬಟ್ಟಿ
ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವಳು. ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣವನ್ನು ಅಪ್ಪನಿಗೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿಸಿ
ಲಳು. ಅಪ್ಪ ಆ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಸಹಾ

ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಕಡೆಯೆರೆಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಮ್ಮನನ್ನು
ಹೊಡೆದುಹಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಣ ಕುಡಿದು ಹಾಳು
ಮಾಡಿದ. ಆ ವೆಚ್ಚಿನ ಗಾಯದಿಂದಲೇ ಅಮ್ಮ
ಕಡೆಗೆ ಸತ್ತುಹೋದಳು. ನನಗೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರ
ಲಿಕ್ಕೆ ಒಡಿಸದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಕಿರುಗತೊಡಗಿದೆ. ಓದೂ
ಇಲ್ಲ, ಬರೆಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸುವ
ಕಷ್ಟ ಬೆಡಾ ಅಂತ ಕಂಡಿತು ಇದೇ ಲಾಭವಾಗಿ
ತೋರಿತು. ಹೀಗೆ ಕಳ್ಳನಾದೆ. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು
ಅನ್ನೋನ್ನವಾಗಿ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಿದರೆ,
ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಅಗಲಾರರು ಗೊತ್ತಾ?
ನೀರುಳ್ಳಿಯ ಸೊಪ್ಪಿಗೂ ಗಡ್ಡೆಗೂ ಒಂದೇ ಪರಿಮಳ
ವಿದೆ ಹುನೇ? ರುಚಿಯೂ ಒಂದೇ. ಹಾಗೆಯೇ
ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರೊಳಗೂ ಒಂದೇ ಒಗೆಯ ಭಾವನೆ ಇರ
ಬೇಕೋ ಬೇಡವು? ಇನ್ನಾದರೂ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು
ಹೆದರಿಸದೆ ಅನ್ನೋನ್ನವಾಗಿರು.” ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಕಳ್ಳನು ಎದ್ದು, ತನ್ನ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿದ್ದ ನಗಗಳ ಮೂಟೆ
ಯನ್ನು ಉರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅಮೇಲೆ ಬರಂಜೀವಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಪೇಲೆ ಕೈ
ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಉರ್ಮಿಗಳೆಯೂ ಗಂಡ
ನನ್ನು ಮೋಡಿ ಹೆದರ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು
ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುರ-ವು ಹೊರಡತೊಡಗಿತು.
ಸಂತೋಷದ ಗಾಳಿ ಎದ್ದಿತು.

ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೫
 ಗೆದ್ದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೭೯ ಮೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

S. G. Seshagiri

Mohan D. Desai

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಂತೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
- ★ ಮಾರ್ಚ್ ೧೫ ರೊಳಗೆ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ನಮಗೆ ಒಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂಬ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಮೂದ್ಧ್ಯಾ ೨೫ ಬಹುಮಾನ.
- ★ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಫೋರೋಪೇಪರ್ ಬರೆಯಬೇಕು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು. ವಿಳಾಸ, ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾರ್ಚ್-೧-೧೦೦೦೭

ಜನವರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊವಲನೇ ಫೋಟೋ : ಕಿತ್ತರ ಹೊರೆ ಕುಂಬ!

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಬಿತ್ತಿದರೆ ಮನೆ ಕುಂಬ!

ಈಗೊದವರು . ಪಿ. ಎನ್. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ,

ಒಂ. ೧೧ನೇ ಮೈನ್‌ರೋಡ್, ೪ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು ೧೧

Printed by K. V. REDDI at Printed Process Private Ltd., and Published by K. MURUGANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandamama Publications) 2 & 3, Arcot Road, Madras-600 026 (India). Controlling Editor, MAJJI REDDI

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law

NP 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್

ಉಚಿತ

ನಿಮ್ಮ 007 ಪ್ಯಾಕ್ ಪಲ್ಲಿ ಸಿಮಿಗೆ ಐಕನು ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಸಿಕ್ವೆಡರೆ. ಈಗಲೇ ಆಂಗವಿಡುವಸಿರಾಡು ಬಬ್ಲಿಂಗ್ 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಸಿಕ್ವೆಡರೆ ಕೇಳಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆಯಿರಿ

ಅವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಮೆಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣ! ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಕೇವಲ NP 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಹೆಚ್ಚು ಸೊಡ್ಡುಹಾವ, ಹೆಚ್ಚು ಸೊಗಸಾದ ಬುಬ್ಬಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲುದು, ಎಂದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ 'ಬುಬ್ಬಲೆ ಶಕ್ತಿ' ಕುಂಬಿತುಕುಳುತ್ತಿದೆ!

NP 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್ ನ

ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀವೂ

ಬುಬ್ಬಲೆ ಮಲ್ಲಿನಾಗಬಹುದು!

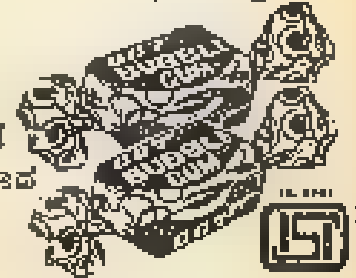
ಹೆಚ್ಚು ಸೊಡ್ಡುಹಾವ, ಸೊಗಸಾದ

ಬುಬ್ಬಲೆಗಳನ್ನು ಉಾದಿ

ಉಳ್ಳಿ ಸಿ ಆನಂದಿಸಿರಿ.

ಇಂತಹ ಬುಬ್ಬಲೆಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೇವಲ 007 ಬಬಲ್ ಗಮ್ ನೀಡಬಲ್ಲುದು. ಐ.ಎಸ್.ಐ. ಗುಣಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ ಬಬಲ್ ಗಮ್ ನ ತಯಾರಕನೂ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರೂ ಆದ NP ಅವರ ಕೊಡುಗೆ.

NP ಬಬಲ್ ಗಮ್ ಏಕದೇ 'ಬುಬ್ಬಲೆ ಶಕ್ತಿ'

ಜಯವಾಗಲಿ

ಬುಬ್ಬಲೆ ಶಕ್ತಿ

Dattaram NP-15 Kan

ದಿ ಸ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಟ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಡೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಹಕಾರದ ಸಹಾಯ ಸೂಚಿಸಿ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ರಸ್ತೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕ ಪರಿಶೀಲನೆ, ತೆರಿಗೆ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ.

ಅನುಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವಿರುವ ಎಂಥ ಯೋಜನೆ
ಕೊಡಲಿಗೂ, ಅದು ವಿವಿಧ ತರದ, ಬಲು ಅನುಭವದಿಂದ
ಉದ್ಯೋಗದೊಡನೆ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ.
ಅವರು ಯೋಜನೆಕೊಡಲಿಗೂ, ಒಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಯೋಜನೆ
ಮಾಡಿದ, ಫಲಾನುಭವಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಕೊಡಲಿಗೂ
ಮೊದಲಾದ, ಕುಳಿತದಾದ, ಮಗ್ಗುಲಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾದವನ್ನು
ಉದ್ಯೋಗದೊಡನೆ ಕೊಡಲಿಗೂ, ಮೊದಲಾದ ಮೊದಲ

ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ, ਆਦਿ
ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ।

ಕೂಡ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ
ಕ್ರಮದ, ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಷತ್
ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮದ.

ಎಷ್ಟು ಬರ್ಗರಾದವರೂ ಕಾಣಿಸಿದ! ದಿವ್ಯಾಳಿಗೆ
ಅದರದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ!

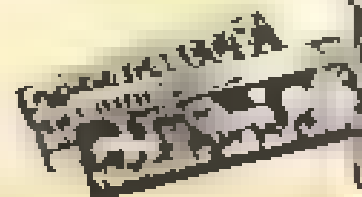
ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಲಭ್ಯತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಗಳಿದ್ದರು.

ರಾಜ್ಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವು ಹಿರಿಯರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸುರಕ್ಷತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಕ್ಯಾಮೆಲ್

ವಾಟರ್ ಕಲರ್,
ಮತ್ತು ಪೈಸಿಡರ್ ಕಲರ್.

† **ಇದ್ದು, ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಾದ ಪಡೆಯಿತು**

का. वि. वा.
सं. सं. सं.
सं. सं. सं.

உதவி அமைச்சர்
கே. வி. சிவசுந்தரம்
தலைப்பு: 400 பி.என்.

VISION 70' KAM

ಕರಡಿ ಕಂಗಳಿ

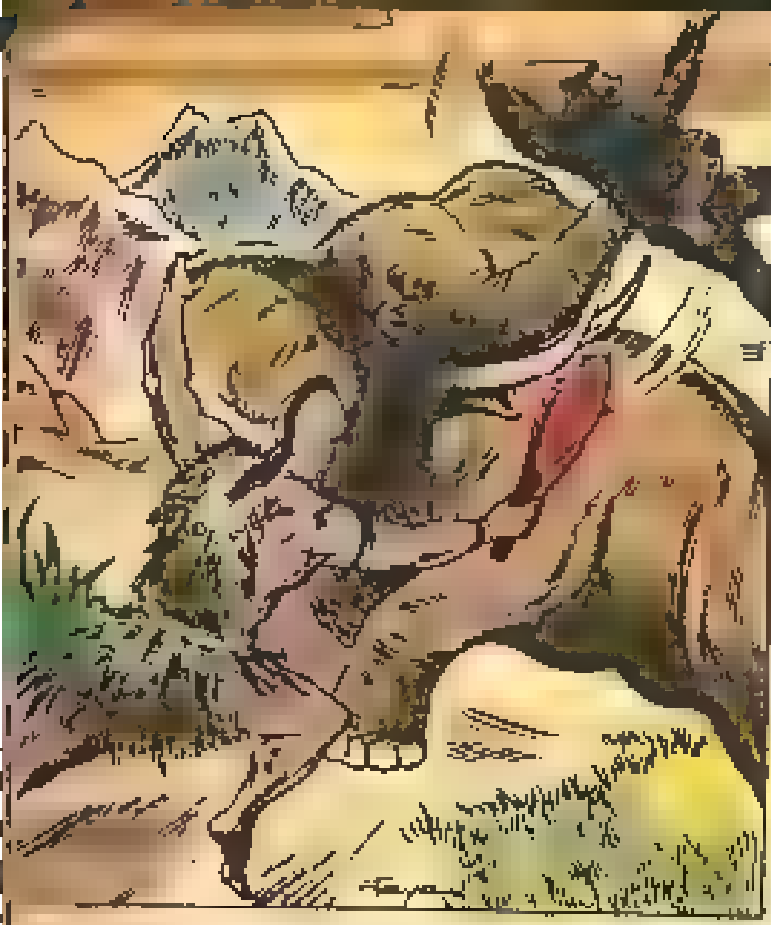
೮

[ಏಕೋಪರಿಧಾಡನು ತನ್ನ ಬೊಟ್ಟುವ ಕಟುಕ ಕರಡಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಿದ್ಧವೆ ಒಡ್ಡುತ್ತ. ಅಂಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನ ಸಂಗಮ ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖಿಯಿಂದ ಮೂರ್ಛಾಹೀನನಾದನು. ಅಂಗ್ರದಂಡನು ಅವನನ್ನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲು, "ಈ ಅಂಗ್ರದಕ್ಷಕನನ್ನು ಕೊಂದಿರುವನು. ಅವನು ನನ್ನ ತರುವಾಗ ಮೊಂಡು ಸೊಂಡಿರಿನ ಅನೆ ಅವನನ್ನು ನೀವು ಭೀಕರಿಸುತ್ತ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಅಂಗ್ರದಕ್ಷಕನು ಕಿರಿಯತ್ತಾ ಒಡ್ಡಿದನು."]

ಅಂಗ್ರದಂಡರಾಕ್ಷಸನು ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ, ಇತ್ತಲೇ ಬರುವ ಅನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇದೆಂಥ ಅನೆ? ಹೀಗಿರುವಿಲ್ಲಾ? ಅದೇಕೆ ಈ ಹುಲುಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೆ?" ಎಂದೂಕೊಂಡು ಕಟುಕ ಕರಡಿ ಯವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ಸೊಂಡಿಲು ಮೂರೇ ಅನೆ ಎಷ್ಟು ಮಹನವೇ? ಇದನ್ನು ಕೂಡಾ ಕರಡಿಕೆ ಗಣ್ಯ ಮಾಂತ್ರಿಕರೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರೋ?" ನೋಡಿದರೆ ಬರೇ ಕಾಡಾನೆಯ ಹಾಗೇ ಇದೆ! "ಈಗ ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷವೇನಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!" ಎಂದನು. "ಯೋ, ಕಾಡಾನೆಯೇ, ಮಹಾವತಾಂತ್ರಿಕರು

ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದೇನಲ್ಲ. ಇದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಚವಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಅದರ ಸೊಂಡಿರಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು ಬೀಡಿಸಿ, ಮೇಲೇರಿ ಕುಳಿತು ಕಿವಿತಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ವಶವಾಯಿತು. ಅದರ ಮೇಲೇರಿಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಬಂದೆ" ಎಂದನು ಕಟುಕಕರಡಿಮನುಷ್ಯ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅನೆ ಅವರ ಸಮೀಪ ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಳ್ಳರನಾಯಕ ನಾಗ ಮಲ್ಲನೂ ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಅನುಚರರೂ ಗುಹೆಯ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದರು. "ಈ ಅನೆ ಈ ದುರ್ಮುಖನನ್ನು

ಮೆಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೋ" ಎಂದು ಗೋಚಿಸುತ್ತ, ಉಗ್ರದಂಡನು ಒಂದಡಿ ಮುಂದಿಬ್ಬು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದುರ್ಮುಖನಿಗೆ ಅಡ್ಡನಿಂತನು.

ಅಪ್ಪರೊಳಗೇ ಮರ್ಮುಖರಾಜವ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನು ತಪ್ಪನೆದ್ದು ನಿಂತ ಮನೇ. ಬಾಣದ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಮರಗಳ ಗುಂಪಿ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿಕೊಂಡು ತೋದನು. ಅಂಗರಕ್ಷ ಕನೂ ಆನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಿರಿಚುತ್ತ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಹಾರಿ ನಿಂತನು.

ಉಗ್ರದಂಡನು ಅಂಗರಕ್ಷಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸಹ್ಯ ದಿಂದ ತನ್ನ ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ. "ಎಲೋ ಕುನ್ನೀ, ಇದೀಗ ನೀನು ನನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕನೆಂದು ಹೇಳಿದವನಲ್ಲವೇನೋ? ಈಗ ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಅಂಗ ರಕ್ಷಕನ ಹಾಗಿ ಎರ್ತಮವೆಯರಾ? ಛೇ! ಪುಕ್ಕಲು ಅಧಮ!" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಆನೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಆಕೃತಿಯನ್ನು

ನೋಡಿ ಬದಿಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಆ ಕರಡಿಬುಕನು ತನ್ನ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ, ಆನೆಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ. "ನಿಲ್ಲು ಗಜವೀರಾ! ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಲಿಲ್ಲವೇನು? ಕುರುಕರನಾಯಕ ಭಲ್ಲೂಕಮನುಷ್ಯ ನಾನು! ನೀನು ನನ್ನ ಪಾಹನ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೇ ಆನೆ ಅವನನ್ನು ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಎತ್ತಿ, ದೂರದಿಡಲು ನೋಡಿತು ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಉಗ್ರ ದಂಡರಾಕ್ಷಸನು ಮುಂದೆ ಹಾರಿ, ಆನೆಯ ಕಿವಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಂಡುತ್ತ, ಅದರ ಪಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿ ಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯಿಂದ ಒಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟನು.

ಆ ಸಿಡಿಲಿನಂಥ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಆನೆ ಕುರುಕ ಕರಡಿ ಯವನನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿಸಿ, ದಫೀಲನೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಏತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಅದು ಎಳೆದಂತೆ ಉಗ್ರ ದಂಡನು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆ ಎತ್ತುತ್ತ. "ಎಲೋ ಅಂಗರಕ್ಷಕಾ! ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಕಾಡುಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ನಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಇದರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಬೇಡ!" ಎಂದು

ರಾಕ್ಷಸನು ತೋರಿಸಿದ ಅವನ ಗುಹೆ ಇರುವ ಗುಡ್ಡದ ಬಳಿಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಮರಗಿಡಗಳ ಗುಂಪಿ ನೊಳಗೆ ತೂರಿಕೊಂಡು ಓಡಿದನು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಕುರುಕರಡಿಯವನು ಮರಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಸಂತು ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತ, ಶರೆಯುತ್ತ ಎಡಗೈಯಿಂದ ಶರೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಡೆವುತ್ತ, "ಅಯ್ಯಾ ಉಗ್ರ ದಂಡ ಮಹಾವ್ರಾಘ, ನನ್ನ ಮಂತ್ರಕೊಡಲಿಯ ಶಕ್ತಿ ಗಿಂತಲೂ ನಿನ್ನ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿ ನೂರಮೂರು ಪಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಣಾವಯದಿಂದ ಕೊಂದಿದೆ. ನಿನಗೆ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿದನು. ನಿನಗೀನು ಬೇಕೋ ಕೇಳು.

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ತ್ರೇನೇ ಕೇಳಿಯು, "ಎಂದೂ
ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸರು ಕುಳಿತಾರಿರುವರನ್ನು
ನಿಜವಾಗಿ ಕುಟ್ಟಾಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನು ಕೊಂದಿತ್ತು.
"ನಾನು ಕೇಳುವಂತಹುದೇನಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು
ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರದೆ ಮಣ್ಣು? ನಿನ್ನ ಗುರಾ
ಕರದಿಂತೆಂಗಿನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರೂ ಕೊಟ್ಟಿ
ಕೊಡುವ ಪ್ರದ್ವಿತ ಈ ಕೇಳಿದ ಅದೆ ಎಂದಾ
ವತ್ತೆನುವರೂ ಅನುಕೂಲವಾದರೂ ಹಾಗಿ ನನ್ನ
ಹತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಕುಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾಗಿ
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಸಾಕು" ಎಂದನು.

ಕರದಿಬಿಡು ಉಗ್ರದಂಡರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಬಿಡಿ
ಚುರನೆ ಮೋರುತ್ತ, "ಈ ನನ್ನ ಗುರಾಮ
ವಾಗಿಯೆ ಕಾಲನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿಯುವುದೇ" ಇದ
ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಮಾನ ಇಯು? ಮೋಡಾಗಿ
ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತ್ರದ ವಿಚಾರದಿರುವುದು
ಇದರ ಹತ್ತೆಯನ್ನು ಕೂಡು ಹೋಕು ಮಾಡು
ತ್ತೇನೆ!" ಎಂದೂ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದನು.

"ಎರೋ ಮಹಾನರಮನುತ್ಪನ್ನೇ! ಸ್ವಲ್ಪ
ಹಾಳು ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಕುಳಿತಾಗೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ
ವನ್ನವೇ ನೀನು" ಇಷ್ಟೆನು ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿಯು, "ಈ ಹೋದರ
ಅನೇನನ್ನು ಮಹಾರಾಜವರಿದ ಕೊಡುಬಿಟ್ಟ
ಯಾದರ ಅದೇನೆ ನೀನು ಒಂದ ಕೆಳ ಸುಧಿಸಿ
ಕೊಡು ನಿನ್ನ ಯುಮಾನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ
ಬಿಡು? ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನು, ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದೇನು
ಅಂತ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಹೇಳುವೆ?" ಎಂದು
ಕೇಳಿದ ಉಗ್ರದಂಡ.

ಹೀಗೆ ರಾಕ್ಷಸರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ
ಕುಳಿತಾರಿರುವನು "ಹೇದೇನು" ಎಂದಿ, ಎಂದಿ
ಅದಮೂವರಿದ" ಈ ವಿಮಾನವರಿದೂ ಅವ
ಎಂದಿ ನೆಲಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಿ, "ಅಷ್ಟರೂಗಿ ಎಂದಿ
ಹೋದ" ಹೋಗಿ ಮಾಡುವುದು" ಏನು ಅಷ್ಟರೂ
ವಾಗಿಯೆಂದಾ" ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನು ಮೊಂಡ
ಹೊಡೆದನು.

ಇದರ ನಡುವೆ ಆನೆ ಉಗ್ರದಂಡರಾಕ್ಷಸನ ಓಡಿದ ದಿವ ವಿಮೋಚನೆ ಪಡೆಯಲು ಭೀಕರಿಸುತ್ತ, ಉರುದಾದಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಉಗ್ರದಂಡನು ಅದರ ಕಾಲನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹೊಂಕಾದಿಂದಲೇ ಆನೆಯನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಓಡಿಬ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, "ಎತ್ತು ಹೊತ್ತೋ ಅಂಗರಕ್ಷಕಾ ! ನಾಲ್ಕು ಕಾಡುಬಳ್ಳಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಇತ್ತು ಹೊತ್ತೆ ? ಇವನೊಬ್ಬ ಅಂಗರಕ್ಷಕನಂತೆ ! ಪುಕ್ಕಲು ನಡುಕದ ಭಂಡ !" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

"ಇದೋ ಹಗ್ಗ ಕುದೆವು ಉಗ್ರದಂಡಯ್ಯಾ !" ಎನ್ನುತ ಕಳ್ಳನಾಗಮಲ್ಲನೂ, ರವನ ಇಬ್ಬರು ಅನು ಚರರೂ ಬಲವಾದ ಹಗ್ಗದ ಸುರಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು.

ಉಗ್ರದಂಡನು "ಭಲೇ, ನೀವು ತಂದಿರಾ ? ಹೂಂ, ನಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕಟ್ಟಿರಿ ಇದರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು" ಎಂದನು.

ನಾಗಮಲ್ಲನ ಅನುಚರರೇ ರಾಕ್ಷಸನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ರಾಕ್ಷಸನು, "ಅಹ ! ಕಳ್ಳ ರೆಂದರೆ ನೀವೇ ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳರು. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಂತಹ ವಸ್ತು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಎಲ್ಲಾ ಮುಂದಾ ಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಭಲೇ" ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಡನು.

"ಹೌದು ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸರೇ ! ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಾವು ಸುಧಾರಣೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇವಿಗಳು. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ನಮ್ಮದೊಂದು ಆಶೆಯನ್ನು ನಿರವೇರಿಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ನಾಗಮಲ್ಲನು ಕೈ ಮುಗಿದನು.

"ಅದಕ್ಕೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಈ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಕಟುಕನಾಯಕನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೂವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇಹಾರಿ ಕಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವಿರಿ, ಹೌದಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಉಗ್ರದಂಡ.

ನಾಗಮಲ್ಲನ ಸರ್ವಾಂಗ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರಲು, ಎನೋ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ಕಟುಕ ನರಡಿ ಯವನು, "ಜೈ ಕಾಲಭೈರವಾ !" ಎಂದು ಭೀಕರ ವಾಗಿ ಕೂಗಿ, "ಎಲೋ, ದೂರಿ ದೋಚುವ ಘಾತುಕರೇ ! ಆ ದುರ್ಮುಖರಾಜ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ? ಎಲ್ಲಿ ರವನನ್ನು ಅಡಗುಟ್ಟಿರಿ ? ತತ್ಕ್ಷಣ ಹೇಳದೇ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಸ್ಸಿನ ಆಡಿಯವರಗೂ ಕೆತ್ತಿಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಕೊಡಲಿದುನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತ.

ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ತಡವರಿಕುವ ಧೃನಿಯಿಂದ, "ದುಡುಕಿ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಡಿ ! ಮೊದಲು ದಾರ್ಜಯಲೆಟ್ಟಿ ತಾನೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ ಆ ದುರ್ಮುಖನೆಂಬ ರಾಜ ನಿಮ್ಮ ಎದುರೇ ಮೂರ್ಛ ಬಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದಿರಿ. ಉಗ್ರದಂಡರೂ ನೋಡಿ ದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಆ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚೇ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಡಗಿದ್ದಾನು" ಎಂದನು.

“ನಾನೂ ಅದನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗದೇ ಹೋದರೆ, ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕರು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ?” ಎಂದನು ಟುಕ ಕರಡಿಯವನು ಕಡೆಗೆ ಅಳುಮೋರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು !

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾಗಮಲ್ಲನ ಕಡೆಯವರಿಬ್ಬರೂ ಆನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಅದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜಾಡಿಸುತ್ತಾ ವಿಳಲಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದರ ಹೊರಳಾಟದಿಂದ ಪುಡಿಗಲ್ಲುಗಳೂ ಧೂಳಿಗಳೂ ಏಳುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಈಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಉದ್ಭವಾದ ಕಾಡು ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹೆಗಲಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದನು.

“ಬಂದೆಯೂ ಈಗ ಮದಾಮಗನ ಹಾಗೆ. ಹುಂ, ಆನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿರಿ.” ಎಂದು ನಾಗಮಲ್ಲನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಉಗ್ರದಂಡನು, “ವನೋ ಅಂಗರಕ್ಷಕಾ, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಏನು ನೋಡುವೆ? ಯಾವುದೋ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದಲು ನೋಡುವೆ, ಹೌದಾ? ದುರ್ಮುಖಿ ರಾಜನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು ಬಂದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, “ನಾನು ಈಗ ನಮಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನಲ್ಲವೇ ರಾಕ್ಷಸ ಪ್ರಭುವೇ? ಆ ರಾಜನಿಗೂ ನನಗೂ ಇನ್ನು ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಟುಕ ಕರಡಿಯವನು ಅಂಗರಕ್ಷಕನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ, “ಎಲೋ, ಆ ದುರ್ಮುಖಿವು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ನಿನಗೆ

ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕಳ್ಳನೋಟವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ನಿಜ ಹೇಳಿ ಬದಲಾವೆಯೇ? ತಲೆ ಹಾರಿಸಿದಿರೇ?” ಎಂದನು ಕೊಡಲಿಯ ಹರಿತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ.

ಅಂಗರಕ್ಷಕನು “ಅಯ್ಯೋ” ಎಂದು ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನ ಹಿಂದಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, “ರಾಕ್ಷಸಪ್ರಭೂ! ನಿಮ್ಮ ಬಡ ಅಂಗರಕ್ಷಕನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರವು ನಿಮ್ಮದೇ, ಶರಣು! ಶರಣು!” ಎಂದನು.

ಉಗ್ರದಂಡನು ಅವನ ಕೊಠಳ ಹಿಂಬದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿ ಈಚೆಗೆ ಎಳೆದು, “ಅವನು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ನಿನಗೇನೋ ಗೊತ್ತಿರಲೇ ಬೇಕು. ಆ ದುಷ್ಟ ರಾಜ ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ, ನಿನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲಿರುವ ತಲೆಯನ್ನು ಕಾವಾಡಲು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ನೀನು ಕಾಡುಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹರಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಓಡಿಹೋದ ಆ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡದೆ ಬಿಡಲಾರೆ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಹಂಚಿಕೆ ಹೂಡಿ

ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆ. ನಿಜ ತಾನೇ ?
ನಿನ್ನ ನಡೆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹೋದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು
ಈ ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”
ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಅನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆದನು.

ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದು ಕೂಗುತ್ತ
ಕೈಗಳೆರಡನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ “ಶರಣು !
ಶರಣು ! ರಾಕ್ಷಸ ಮಹಾಪ್ರಭೂ ! ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು
ನಿಜ. ಆ ರಾಜ ನನಗೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ಕೊಡುವುದಾಗಿ
ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ಹೇಗೋ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೂದಿ
ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಇಬ್ಬರೂ
ಕೂಡಿ ಉದಯಗಿರಿ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿಬಿಡುವಾ ಎಂದ
ಆ ರಾಜ. ಅಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಧರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರಸ
ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನಂತೆ.” ಎಂದನು.

“ಆ ಲಕ್ಕುರಾಜನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀನು ನಂಬಿದೆ,
ಅಲ್ಲವೇ ? ಗೊತ್ತು ನನಗೆ ನಿನ್ನದು ಮೂರ್ಖಾಪದ್ಧಿ
ಅಂತ” ಎಂದು ಉಗ್ರದಂಡನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕು.

“ಎಲೋ, ಅಂಗರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಹುಲುಮಾನವ !
ನೀನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ
ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವಿಯಲ್ಲಾ ! ಇದೇ ಮನುಷ್ಯರ
ಧ್ವಿರುವ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ,
ನಿನಗೆ ವಿವಾಗುತ್ತದೆ ಅಂತ. ಆ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ
ಮೃಗಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ನಡೆಯುವುದು
ಆರ್ಧ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕವಲ್ಲ. ಮೃಗದ ಪಡುವೆ
ಉರಿ ಬುಲಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲಕ್ಕೇರಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಗೊತ್ತೋ ?” ಎಂದನು.

“ಹೌದು. ನೀವು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಆದೀತು.
ನಿಮಗೆ ಉದ್ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಉಗ್ರದಂಡ ಮಹಾ
ರಾಕ್ಷಸರೇ ! ನಾನಿನ್ನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೂ
ಹೋಗಲಾರ. ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನಾಗಿ
ಅಯುಷ್ಯವಿರುವವರೆಗೂ ಇರುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು
ಅಂಗಲಾಟಕೊಂಡನು ಅಂಗರಕ್ಷಕ.

ಅದುವರೆಗೂ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕಲೆ
ಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಟುಕ ಕರಡಿಯವನು, “ಜೈ
ಕರಡಿಕೆಗಳ್ಲಾ ಮಹಾವಾಂತ್ರಿಕ !” ಎಂದು ಅರಣ್ಯವೇ
ವಡುಗುವಂತೆ ಕೂಗಿ, “ನಾಳು. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ
ಹಾಳು ಹರಟೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಬಿಡಿ ! ನಾನು ಬಂದ
ಕೆಲಸವೇನು ? ಈ ಬೀದಿ ಭಾಗವತವೇನು ? ಗುರು
ಮಹಾವಾಂತ್ರಿಕರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದ ಉದಯ
ಗಿರಿಯ ರಾಜ ದುರ್ಮುಖನನ್ನು ಕೊಡಲೇ ತಂದು
ಕನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವಿರೋ ಇಲ್ಲವೋ ? ಅಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡಲೇ ? ಈ
ಬಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಸುರಿಮು
ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಮಾಡಿ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ !”
ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದನು.

ಅವನ ಪ್ರಗಲ್ಭವನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಗ್ರದಂಡನು,
“ವಿಯ” ಬಡಾಯ ಮೋರಮೃಗಮನುಷ್ಯಾ !
ಇಮ್ಮ ಜನರ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಡಿಯುವ ಶಕ್ತಿ ನೀನು

ಗದದೇ ಹೇಳು ಮೊದಲು." ಎಂದು ಗುಡುಗಿದನು. ಕಟುಕ ಕರಡಿಯವನು, ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ರಾಕ್ಷಸ ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ಜವಗೊಡರಿಯನ್ನು ಮೇಲಿತ್ತ. "ಈ ಕೊಡರಿಯನ್ನು ಎನೆಂದುಕೊಂಡೆ? ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಹಾವಿಷಾಕ್ತಿಕರ ಪರಪ್ರಸಾದ ಪಡೆದದ್ದು ! ಇದರ ಮೇಗಕ್ಕೆ ಇದಿರಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ? ನಿನ್ನ ಕಲ್ಲಿನಗದೆ ಇದರ ಏಟನ್ನು ತಾಳುವುದೋ ನೋಡು" ಎಂದು ಉಗ್ರದಂಡನೆಡೆಗೆ ಒಂದಡಿ ಮುಂದಿಟ್ಟನು.

ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಎರಡಡಿ ಹಿಂದಿಟ್ಟು. "ನಿನ್ನಿಗೆ ಫಕ್ಕನೆ ಅವೇಶವು ದುಡುಕೂ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಪಾಪ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಕೊಂದುಕೊಳ್ಳುವುದ ರಿಂದ ಅಲ್ಪತನದ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಹೊರತು ನಮಗೇಮೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಆದು ಸರಿ. ಆ ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನ ಸಂಗತಿ ಏನು ಆತ? ಅವನ ತಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಗುರು

ಮಾಂತ್ರಿಕರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ? ನೀಗೇ ಹೇಳು" ಎಂದನು ಕಟುಕ ಕರಡಿಯವನು.

"ಆ ರಾಜಕುನ್ಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಳು? ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಈ ಕಾಡಿನೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು. ಹುಳಗಳ ಕೊಬ್ಬದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಜಂಬದ ರಾಜ ಈ ಭಯಂಕರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗಲು ಅವನಿಂದಾಗದು." ಎಂದನು ಉಗ್ರದಂಡ.

"ಹಾಗೇ ಮಾಡುವ" ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹುಡು ಕಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಆಗ ದೂರದಿಂದ ಅವರಿ ಗೊಂದು ಸಾಯುವಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಕೂಗು ಕೇಳಿತು. "ರೋರೋ ! ಬೇಗಬಿಡು ಬಾಣ ! ನಾನು ಉದಯ ಗಿರಿಯ ರಾಜನೋ ! ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಖಂಡಿತಾ ಕೊಡ್ತೇನೋ ! ಹೊಡೆ ಬೇಗ !" ಎಂಬ ಮಾತು ಗಳೂ ಕೇಳಿಸುವು.

ಆ ಕಂಠಸ್ಥರವು ದುರ್ಮುಖಿರಾಜನದೇ ! ಏನೋ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾತೆ. ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಆ

ಕಡೆಗೇ ಒಡುತ್ತ. "ಏನಿದೂ! ನನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದ ಅರ್ಥ ರಾಜ್ಯ ಇನ್ನಾರಿಗೋ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂತಲ್ಲಾ! ನಾನು ಬಿಡಲಾರೆ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಆ ಶಬ್ದ ಒಂದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ದುರ್ಮುಖರಾಜನು ಒಂದು ಇಳಿಜಾರಾದ ಮರವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ತವಳುತ್ತ ವರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಿರತೆಯೊಂದು ಗುರುಗುರುತ್ತ. ಕೋಡೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವರುತ್ತಿದೆ. ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣಹೂಡಿ ಚಿರತೆಗೆ ಗುರಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಅಂಗರಕ್ಷಕನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ದುರ್ಮುಖರಾಜನು, "ಬಂದೆಯೇನೋ ಅಂಗರಕ್ಷಕಾ! ಹಾಗೆ ನೋಡುವೆಯೇನೋ? ಈ ಚಿರತೆ ಬಾಯಿಗೆ ನಾನು ಸಿಕ್ಕುವುದರೊಳಗೇ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲು ಮತ್ತೆ! ಆ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಬೇಗ ಬಡು ಬಾಣ! ಅವನು ಬಾಣ ಬಿಡುವಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಟನೆಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊತ್ತುಕಳುಹಿದ್ದಾನೆ! ನನ್ನ ಕೈ ಮೈ ನೋಡಿತು!" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಅಂಗರಕ್ಷಕನು "ಈ ಚಿರತೆನ ಕೊಂದರೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇ

ನೆಂದವರು ನೀವು ತಾನೇ ಮಹಾರಾಜರೇ?" ಎಂದು ಜೋರಿಸಿದ ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದೌದು, ನಾನೇ! ನಾನೇ! ಸಂಶಯ ಪಡಬೇಡವೋ! ಇದು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರೊಳಗೇ ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡಿ, ಬೇಗ ಬೇಗ!" ಎಂದು ದುರ್ಮುಖನು ಕೂಗಿದನು.

"ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಧರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಬಿತ್ತರೆ ನಿಮಗೇನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಮಹಾರಾಜರೇ?" ಎಂದು ವುನು ಕೇಳಿದನು ಅಂಗರಕ್ಷಕ.

"ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೋ ಮೂರ್ಖಾ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ!" ಎಂದು ರಾಜನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು.

ಕಾಡುಮನುಷ್ಯನು ದುರ್ಮುಖನನ್ನು, ಅಂಗರಕ್ಷಕನನ್ನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿ "ನನಗೆ ರಾಜ್ಯವೂ ಬೇಡ, ಮಗ್ಗೂಬೇಡ, ಐದು ವರಹಾ ಕೊಟ್ಟರೇ ಸಾಕು." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಚಿರತೆಗೆ ಗುರಿ ಹಿಡಿದು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ.

ಕೀಕ್ಸ್ ಬಾಣವು ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ಹಾಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಚಿರತೆ ಒಂದು ಹಾರು ನೆಗೆದು ಸಮೀಪವೇ ಇದ್ದ ರಾಜನನ್ನು ಪಂಚಾದಿಂದ ಹೊರೆದು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ದುರ್ಮುಖರಾಜನೂ ಕೂಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಚಿರತೆಯ ಕೆಟ್ಟ ಗರ್ಜನೆಯೂ, ರಾಜನ ಸಾವುಕೊಗೂ ಒಟ್ಟು ಬೆರೆತು ಕರ್ಣಕಷಾಯವಾದುವು.

